

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทรายบริเวณบ้าน
หัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

A Study on People Attitude on Effect of Jetty at Ban Hua Leam,
Bangmaphrow Sub-District Lang Suan District Chumphon Province

โดย นายพิเชฐ ไสภณแพทย์
นางสาววารุณี บุญอาจ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปิ่น)

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุขุมภรณ์ ชันธิศรี)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

วันที่ 15 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุขุมภรณ์ ชันธิศรี)

ประธานสาขาวิชาพัฒนากาเกษตรและการจัดการทรัพยากร

วันที่ 15 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม
ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

A Study on People Attitude on Effect of Jetty at Ban Hua Leam,
Bangmaphrow Sub-District Lang Suan District Chumphon Province

โดย

นายพิเชฐ
นางสาววารุณี

โสภณแพทย์
บุญอาจ

เสนอ

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร A Study on People Attitude on Effect of Jetty at Ban Hua Leam, Bangmaphrow Sub-District Lang Suan District Chumphon Province
โดย	นายพิเชฐ โสภณแพทย์ นางสาววารุณี บุญอาจ
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
หลักสูตร	การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
คณะ	เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปิ่น

บทคัดย่อ

พื้นที่ปากน้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร มีปัญหาการตกตะกอนทรายในตัวลำน้ำทำให้เรือประมงไม่สามารถเข้า-ออกได้ กรมชลประทานและพาณิชย์จึงได้สร้างเขื่อนกันทรายปากน้ำหลังสวน แต่เมื่อมีการก่อสร้างแล้วเสร็จพบว่าเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งด้านทิศใต้ จึงมีโครงการพัฒนาปรับปรุงเขื่อนกันทรายให้ยาวออกไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร พร้อมสร้างโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้านทิศใต้ จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทราย 2) เสนอแนะแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกันทราย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มประชาชน 2 ชุมชน ประกอบด้วย ชุมชนบ้านหัวแหลมและชุมชนบ้านฝั่งกระโจม โดยทำการสอบถามแบบสัมภาษณ์เชิงลึกจากประชากรอาชีพประมง (20 ตัวอย่าง) และประชาชนทั่วไป (ชุมชนละ 15 ตัวอย่าง) รวมทั้งสิ้น 50 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาทัศนคติประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมต่อเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อเขื่อนกันทรายรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.08) โดยพบว่าเห็นด้วยในการสร้างเขื่อนกันทรายอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.46) รองลงมา คือ กังวลกับประสิทธิภาพของเขื่อนกันทรายอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.81) และการสร้างเขื่อนกันทรายก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชนอยู่ในระดับน้อยที่สุด (Mean = 1.38) ส่วนทัศนคติประชาชนชุมชนบ้านฝั่งกระโจมต่อเขื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันทราย พบว่าประชาชนมีทัศนคติต่อเขื่อนกันทรายรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 2.52) โดยพบว่ากังวลด้านความเสียหายจากการสร้างเขื่อนกันทรายอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.63) รองลงมา คือ ความจำเป็นในการสร้างเขื่อนกันทรายอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.50) และการได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเขื่อนกันทราย อยู่ในระดับน้อย (Mean = 1.71) สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกันทราย ประกอบด้วยควรปรับปรุงโครงสร้างเขื่อนกันทรายที่มีอยู่เดิมโดยการเสริมวัสดุให้แนวก้นเขื่อนสูงขึ้น ปรับปรุงออกแบบลักษณะของปากเขื่อนกันทรายให้มีการหักมุมมากขึ้น เพื่อป้องกันผลกระทบจากลมที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล การซ่อมไฟตามสันเขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลให้ส่องสว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปั้น อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ได้ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้ศึกษามีความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม สาขาวิชา พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร ที่สนับสนุนถ่ายทอดความรู้วิทยาการอันมีค่าแก่ผู้ศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

ขอขอบคุณ กลุ่มตัวอย่างประชาชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจม ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนสละเวลามาให้สัมภาษณ์การศึกษาในครั้งนี้ เป็นผลให้งานศึกษาชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณธีรศักดิ์ ศรีสุรกุล ที่กรุณาให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้การศึกษาค้นคว้าชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีผู้ศึกษาขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ คุณวีรศักดิ์ พันธุ์ภักดี คุณชาญเวช อ่องทิพย์ ที่กรุณาช่วยผู้ศึกษาในการดำเนินการเก็บข้อมูล จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่และครอบครัวของผู้ศึกษา ที่สนับสนุนการเรียน ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ อยู่เคียงข้างผู้ศึกษามาโดยตลอด และทำให้งานศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี

นายพิเชฐ โสภณแพทย์

นางสาววารุณี บุญอาจ

มีนาคม 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

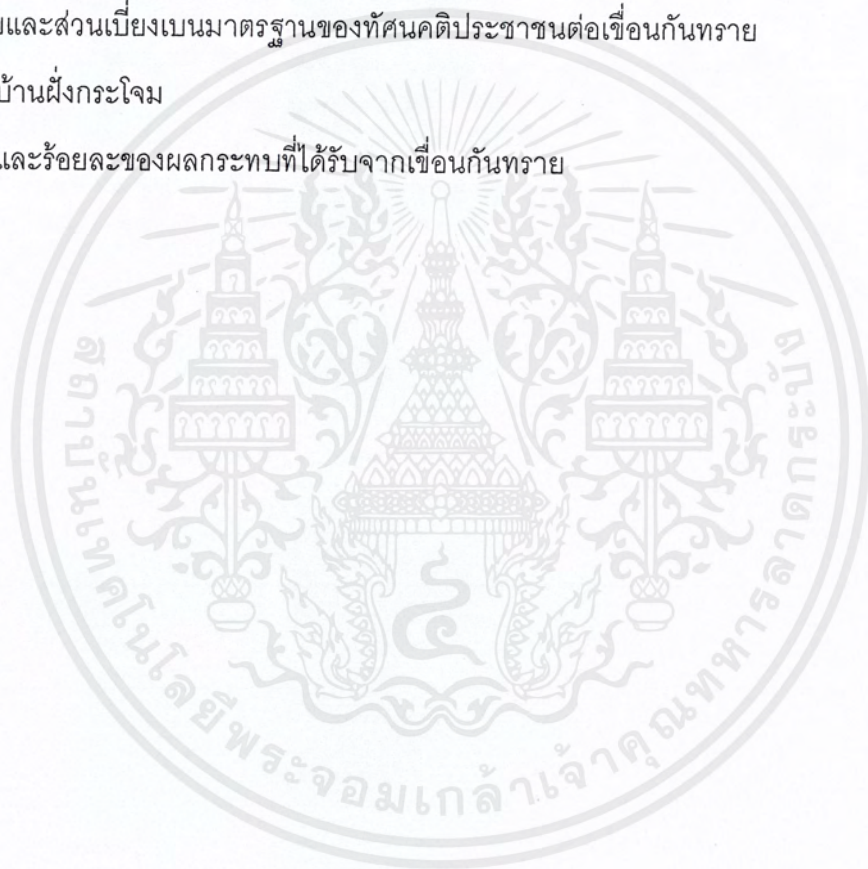
สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ข
สารบัญภาพ	ค
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	3
การตรวจเอกสาร	4
วิธีการศึกษา	13
ผลการศึกษา	16
วิจารณ์ผลการศึกษา	28
สรุปและข้อเสนอแนะ	35
เอกสารอ้างอิง	38
ภาคผนวก	40
<p>แบบสอบถาม เรื่องการศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเทียนกันทราย บริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามบริเวณบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจม	17
2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติประชาชนต่อเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม	21
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติประชาชนต่อเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านฝั่งกระโจม	22
4 จำนวนและร้อยละของผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 โครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง	2
2 ลักษณะสัณฐานภูมิประเทศชายฝั่งทะเล และพื้นที่ข้างเคียง	4
3 ชุมชนบ้านฝั่งกระโจม	14
4 ชุมชนบ้านหัวแหลม	14
5 สวนมะพร้าว	15
6 ร้านค้าชุมชน	15
7 สวนสาธารณะเทศบาลบ้านหัวแหลม	15
8 พื้นที่จุดเรือประมง	15
9 เชื้อนกัททราย	15
10 การกัดเซาะชายฝั่งบ้านฝั่งกระโจม	15
11 การถมหินเพิ่มความสูงแนวเขื่อน	15
12 แนวเขื่อนด้านใน	15

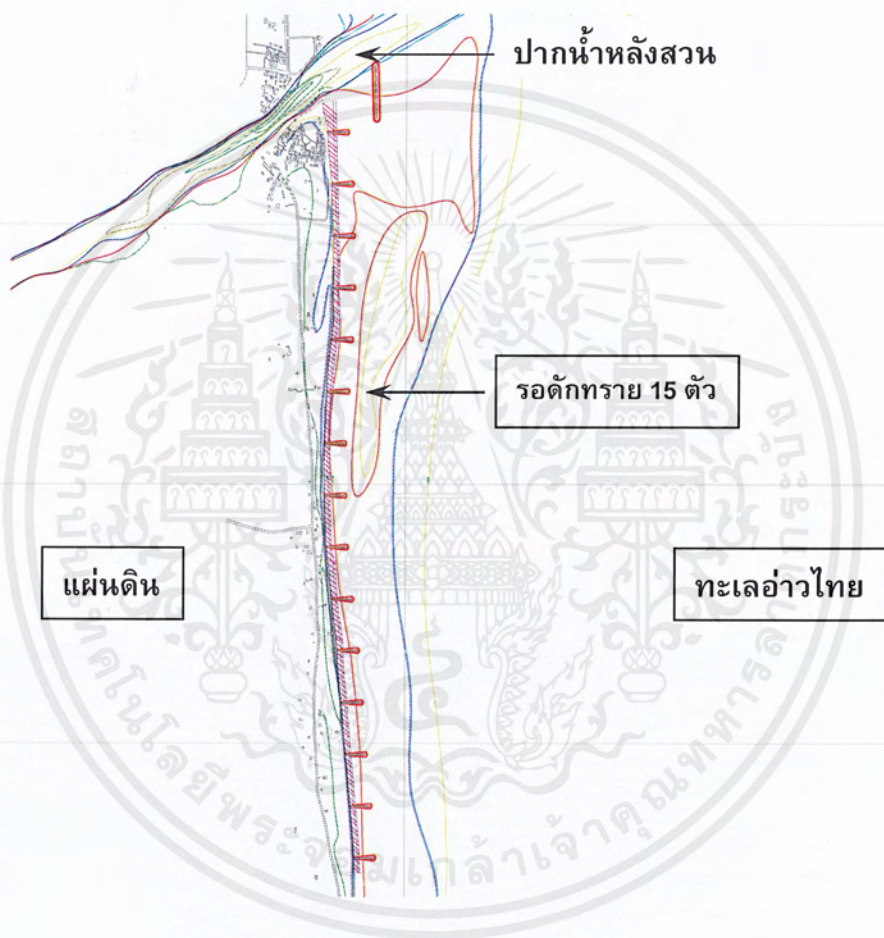
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลของประเทศไทย เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรที่ดิน ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งปลูกสร้างแล้วยังมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง เนินทราย ป่าชายเลน และป่าชายหาด ทศนิยมภาพที่สวยงาม และยังคงผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ-สังคม ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ (สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2550) การกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งชายฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง และขยายตัวเป็นวงกว้าง สาเหตุหลักๆ เกิดจากสิ่งก่อสร้างรุกล้ำชายฝั่ง โดยเฉพาะรอดักทรายและเขื่อนกันทราย เมื่อวันที่ 16 ถึง 18 สิงหาคม 2550 กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ร่วมกับสำนักการบินอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) ได้ศึกษาความเสียหายในพื้นที่ต่างๆ ภายใต้โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยใช้อากาศยาน ซึ่งมีการสำรวจแนวชายฝั่งสภาพการกัดเซาะและโครงสร้างชายฝั่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลของไทยระยะทางประมาณ 2,600 กิโลเมตร แบ่งเป็นฝั่งอ่าวไทย 1,650 กิโลเมตร และชายฝั่งอันดามัน 950 กิโลเมตร ผลการสำรวจพบว่าพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลทั้งบริเวณอ่าวไทย และชายฝั่งอันดามันถูกกัดเซาะชายฝั่งเป็นแนวต่อเนื่อง โดยพื้นที่ที่เกิดการกัดเซาะเป็นบริเวณด้านเหนือของโครงสร้างป้องกันชายฝั่งทะเลประเภทเขื่อนกันทรายปากแม่น้ำ (Jetty) ที่มีลักษณะเป็นแนวเขื่อนหินทิ้งถมยื่นออกไปในทะเล กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีสร้างเขื่อนกันทรายปากแม่น้ำไว้หลายแห่ง เพื่อป้องกันการตกตะกอนทรายปากแม่น้ำ และเพื่อให้เรือประมงและเรือขนส่งสินค้าสามารถเดินทางเข้า-ออกร่องน้ำได้สะดวก แต่เขื่อนกันทรายปากแม่น้ำหลายแห่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ริมฝั่งทะเล ประชาชนในพื้นที่หลายแห่งต้องอพยพย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่ เพราะเขื่อนกันทรายปากแม่น้ำทำให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งทะเลเข้าสู่พื้นที่ที่อยู่อาศัย

พื้นที่ปากน้ำหลังสวน บริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีการก่อสร้างเขื่อนกันทรายปากร่องน้ำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เขื่อนกันทรายปากร่องน้ำชุมพรช่วยให้การเดินทางเรือประมงเข้า-ออกร่องน้ำได้สะดวกมากขึ้น แต่ภายหลังการก่อสร้างเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลด้านทิศใต้ของปากร่องน้ำเข้ามาในพื้นที่บ้านหัวแหลม กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงมีแนวคิดที่จะทำการปรับปรุงเขื่อนกันทรายปากน้ำหลังสวน โดยก่อสร้างเพิ่มเติมให้ยาวออกไปในทะเลอีกประมาณ 1 กิโลเมตร และสร้างรอดักทรายป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้านทิศใต้ยาวออกไปในทะเลตัวละ 20 เมตร อีก 15 ตัว ดังแสดงในภาพที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างชายฝั่งดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณบ้านหัวแหลม ทั้งด้านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาโครงการฯ ความมั่นใจต่อการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ความกังวลต่อการสูญเสียพื้นที่ทำกิน การเปลี่ยนแปลงของสภาพชายหาดเดิม ดังนั้นจึงได้ดำเนินการศึกษาทัศนคติของประชาชนในพื้นที่ด้านผลกระทบของเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพรขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

ภาพที่ 1 โครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในพื้นที่ ด้านผลกระทบของเขื่อนกั้นทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกั้นทราย

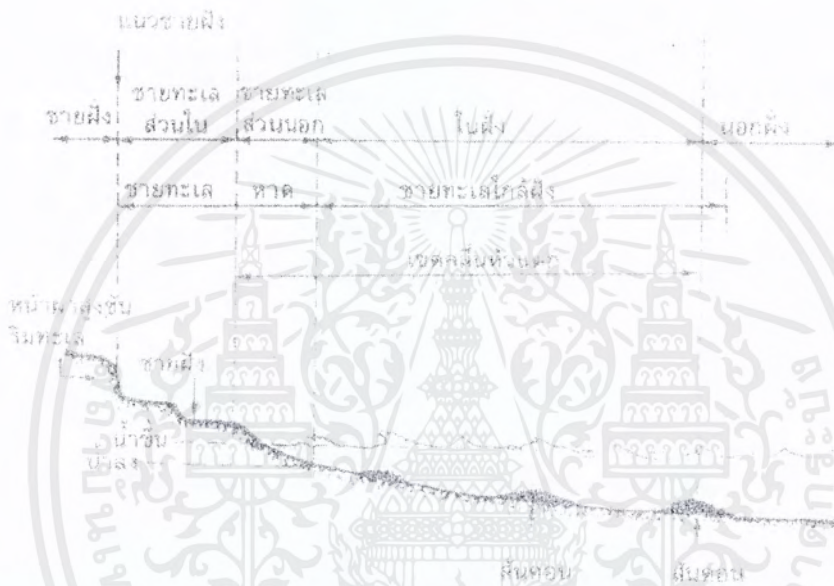

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

1. ลักษณะชายฝั่งทะเล

ชายฝั่ง (Coast หรือ Shore) คือ เขตระหว่างแนวน้ำลงต่ำสุดกับแนวน้ำขึ้นสูงสุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ชายทะเลส่วนนอก และชายทะเลส่วนใน (พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา, 2544) ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ลักษณะสัณฐานภูมิประเทศชายฝั่งทะเล (พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา, 2544)

ลักษณะชายฝั่งของประเทศไทย ส่วนมากเป็นหาดทรายที่มีความสูงไม่มากนัก ส่วนบริเวณปากแม่น้ำและใกล้เคียงเป็นหาดทรายโคลนหรือหาดทรายปนโคลน เนื่องจากเปลือกโลกมีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา ทำให้เกิดการยกตัวสูงขึ้น หรือบางแห่งก็ยุบจมต่ำลง (พังงาซีดีดอกทศอม, 2553) ลักษณะชายฝั่งทะเลจึงสามารถจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ชายฝั่งทะเลยกตัว (Emerged Shoreline) เป็นชายทะเลที่เกิดขึ้นจากการที่เปลือกโลกตัวขึ้น หรือฝั่งทะเลลดระดับลง ทำให้บริเวณที่เคยจมอยู่ใต้ระดับน้ำทะเลโผล่ผิวน้ำขึ้นมา รูปร่างของแนวชายฝั่งมักเรียบตรง ไม่ค่อยเว้าแหว่งมาก ชายฝั่งแบบนี้มีตัวอย่างเห็นได้ในภาคใต้ฝั่งตะวันออกด้านอ่าวไทย

1.2 ชายฝั่งทะเลยุบตัว (Submerged Shoreline) เป็นลักษณะของชายฝั่งที่เปลือกโลกมีการยุบระดับต่ำลง ทำให้น้ำทะเลไหลเข้ามาท่วมบริเวณผืนดินชายฝั่ง และเกิดเป็นแนวชายฝั่งขึ้นใหม่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบริเวณที่เป็นผืนแผ่นดินมาแต่เดิม ชายฝั่งทะเลประเภทนี้ส่วนใหญ่มักเป็นหน้าผาชัน ไม่ค่อยมีที่ราบชายฝั่ง และแนวชายฝั่งมีลักษณะเว้าแหว่งมาก หากลักษณะภูมิประเทศเดิมเป็นภูเขา เมื่อเกิดการยุบจมมักจะเกิดเป็นเกาะต่างๆ ลักษณะชายฝั่งทะเลยุบตัวที่เห็นได้ชัดเจน เช่น ชายฝั่งบริเวณจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล นอกจากนี้แม่น้ำที่ไหลลงสู่ทะเล ส่วนมากจะมีปากแม่น้ำกว้างเป็นพิเศษ ซึ่งเรียกปากน้ำชนิดนี้ว่า ชะวากทะเล เช่น บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ จังหวัดระนอง

1.3 ชายฝั่งทะเลคงระดับ (Neutral Shoreline) เป็นลักษณะชายฝั่งที่เปลือกโลกไม่มีการเคลื่อนไหวมาเป็นเวลานาน ทำให้แนวชายฝั่งอยู่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงสภาพของฝั่งตามสภาพปกติดังเช่น บริเวณดินดอนปากแม่น้ำเจ้าพระยา

2. กัดเซาะชายฝั่งทะเล

การกัดเซาะชายฝั่ง (Coastal Erosion) คือ การกระทำของคลื่นในทะเลที่ทำให้ชายฝั่งร่นถอยแนวเข้าไปในพื้นแผ่นดิน โดยอาศัยกระบวนการ 4 อย่างประกอบกัน ได้แก่ การกระทำของพลังน้ำ การครูดถู การสึกกร่อน และการละลาย (พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์, 2549) อัตราการกัดเซาะทำลาย และการเปลี่ยนแปลงขอบฝั่งขึ้นอยู่กับวัสดุประกอบชายฝั่ง และสภาพทางคลื่นลมของพื้นที่บริเวณนั้น ประเทศไทย (2553) จำแนกการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งที่เกิดจากการกัดเซาะและทับถมชายฝั่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ชายฝั่งคงสภาพ (Stable Coast) เป็นชายฝั่งที่มีการปรับสมดุลตามธรรมชาติ คือ ในฤดูกาลหนึ่งมีการกัดเซาะ แต่อีกฤดูกาลหนึ่งมีการสะสมตัวในอัตราที่เกือบเท่ากันหรือเท่ากัน

2.2 ชายฝั่งสะสมตัว (Depositional Coast) เป็นชายฝั่งมีการสะสมตะกอนในพื้นที่ ทำให้ชายฝั่งพอกพูนสูงขึ้น หรือมีพื้นที่งอกยื่นยาวออกไปในทะเล โดยตะกอนมาจากหลายแหล่ง เช่น จากบริเวณใกล้เคียงที่ถูกกัดเซาะ หรือมาจากทะเลในช่วงที่เกิดลมพายุพัดตะกอนเข้าหาฝั่ง หรือตะกอนแผ่นดินที่มากับแม่น้ำลาคลอง

2.3 ชายฝั่งที่มีการกัดเซาะ (Erosional Coast) เป็นกระบวนการทางธรณีวิทยาที่ทำให้หินและตะกอนทั้งหลายที่ประกอบกันอยู่ใน พื้นที่หลุดร่วงหรือเคลื่อนที่ไปจากตำแหน่งเดิม โดยคลื่นลม กระแสน้ำขึ้นน้ำลง รวมถึงสัตว์และมนุษย์ การกัดเซาะชายฝั่งทำให้พื้นที่ชายฝั่งหดหายไป หรือชายทะเลถอยร่นเข้าไปในแผ่นดิน

สำหรับชายฝั่งทะเลของประเทศไทยที่มีความยาวโดยรวมประมาณ 2,600 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ทั้งชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามันรวม 23 จังหวัด โดยชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยมีความยาวประมาณ 1,650 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเลของ 17 จังหวัด ได้แก่ ตรัง จันทบุรี ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนชายฝั่งอันดามันมีความยาวประมาณ 950 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเลของ 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2550) จากการสำรวจและศึกษาชายฝั่งอ่าวไทย พบว่ามีการกัดเซาะรุนแรง (อัตราการกัดเซาะมากกว่า 5 เมตรต่อปี) ยาวประมาณ 180.90 กิโลเมตร การกัดเซาะปานกลาง (อัตราการกัดเซาะมากกว่า 1-5 เมตรต่อปี) ยาวประมาณ 301.00 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 17.71 ของความยาวชายฝั่งทั้งหมด และมีชายฝั่งสะสมตัว (มีตะกอนมาสะสมตัวในอัตรา 1-5 เมตรต่อปี) ยาวประมาณ 127.30 กิโลเมตรคิดเป็นร้อยละ 7.49 ของความยาวชายฝั่งทั้งหมด รวมพื้นที่ชายฝั่งที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเท่ากับ 609.80 กิโลเมตร หรือร้อยละ 39.87 ของความยาวชายฝั่งทะเลทั้งหมด (สุกรานต์, 2546)

3. สาเหตุของการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

สาเหตุของการเกิดการกัดเซาะชายฝั่งเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ โดยสามารถแบ่งเป็นสาเหตุหลักได้ 2 ประการ คือ สาเหตุที่เกิดจากกระบวนการตามธรรมชาติ และสาเหตุที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2550) โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กระบวนการตามธรรมชาติ เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นเองตามสภาพธรรมชาติ และมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพชายฝั่ง ส่งผลให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1) ลมมรสุมและพายุ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ถือเป็นลมประจำถิ่นที่มีอิทธิพลต่อสภาพอากาศบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยและชายฝั่งอันดามัน รวมถึงมีอิทธิพลต่อการเกิดการกัดเซาะชายฝั่งด้วย เนื่องจากลมมรสุมจะก่อให้เกิดคลื่นลมเคลื่อนเข้าปะทะชายฝั่ง นำพามวลทรายเข้า-ออกจากพื้นที่ชายฝั่งเป็นลักษณะปกติตามธรรมชาติ แต่ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดจากอิทธิพลของลมมรสุมนั้น อาจเกิดขึ้นจากความไม่สมดุลของมวลทรายที่ถูกพัดพาออกไปจากชายฝั่ง และมวลทรายที่ถูกพัดพาเข้าสู่ชายฝั่ง ส่วนลมพายุซึ่งมีช่วงเวลาที่เกิดขึ้นไม่แน่นอน ไม่ถือเป็นลมประจำถิ่น แต่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเกิดการกัดเซาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายฝั่ง เพราะช่วงเวลาที่เกิดลมพายุขึ้นจะก่อให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ และกระแสน้ำที่รุนแรงกว่าปกติ เคลื่อนเข้าปะทะชายฝั่ง ส่งผลกระทบต่อสภาพทางกายภาพของชายฝั่ง รวมถึงจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายมวลทราย มากกว่าช่วงที่เกิดลมมรสุม

2) น้ำขึ้น - น้ำลง เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงระดับน้ำในทะเลมหาสมุทร และแหล่งน้ำที่น้ำทะเลขึ้นถึง ซึ่งเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างแรงดึงดูดของดวงจันทร์ โลก และดวงอาทิตย์ โดยการเกิดน้ำขึ้น-น้ำลงมีผลต่อการเคลื่อนตัวของตะกอนดินเลน และมวลทรายบริเวณชายฝั่ง ในบางช่วงเวลากการเคลื่อนตัวของตะกอนดินเลน และมวลทราย ที่เกิดจากอิทธิพลของขึ้น-น้ำลงอาจทำให้สมดุลของตะกอนชายฝั่งเปลี่ยนแปลง และมีส่วนทำให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งได้เช่นกัน

3.2 การกระทำของมนุษย์ กิจกรรมของมนุษย์ที่มุ่งเน้นพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยขาดการคำนึงถึงการอนุรักษ์สภาพตามธรรมชาติของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณชายฝั่งทะเลเกิดความเสื่อมโทรม และเป็นปัจจัยหนึ่งที่เร่งให้กระบวนการกัดเซาะชายฝั่งเกิดความรุนแรงมากขึ้น (ธวัชชัย สุชลอบ, 2553) ซึ่งกิจกรรมการพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้

1) การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง การพัฒนาโครงการก่อสร้างต่างๆ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก การสร้างนิคมอุตสาหกรรม การสร้างเส้นทางคมนาคมขนส่งเลียบชายฝั่ง เพื่อสนองตอบภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการมุ่งพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้เกิดการก่อสร้างที่พักอาศัย สถานตากอากาศ และการสร้างร้านค้าพาณิชย์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งการพัฒนาในลักษณะดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากกับสภาพทางกายภาพของชายฝั่ง ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศชายฝั่ง ทำให้สภาพตามธรรมชาติของชายฝั่งขาดความสมดุล และเป็นปัจจัยเร่งให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งได้ง่ายและรุนแรงมากขึ้น

2) การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน ป่าชายเลนเป็นพื้นที่สำคัญในการช่วยที่ป้องกันกระแสน้ำลม และช่วยลดการกัดเซาะชายฝั่ง นอกจากนี้ระบบรากของไม้ชายเลนยังช่วยดักตะกอนโคลนที่ฟุ้งกระจายให้ตกตะกอน ตลอดจนช่วยให้ดินเลนยึดรวมตัวกันยากต่อการพังทลายอีกด้วย การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เช่น การทำบ่อเลี้ยงกุ้งกุลาดำในช่วงเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้เกิดการทำลายพื้นที่ป่าชายเลนจำนวนมาก ทำให้ป่าชายเลนเสื่อมโทรมลง และไม่สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งได้ การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งเกิดขึ้นอย่างรุนแรง

3) การสร้างเขื่อน และอ่างเก็บน้ำบริเวณต้นน้ำ การบริหารจัดการน้ำด้วยการสร้างเขื่อน และอ่างเก็บน้ำบริเวณต้นน้ำทำให้การไหลของกระแสน้ำเกิดการชะลอตัว และมีตะกอนจำนวนหนึ่งตกตะกอนอยู่ในลำน้ำ รวมถึงมีตะกอนบางส่วนถูกกักไว้บริเวณเหนือเขื่อน ส่งผลให้ปริมาณตะกอนที่ไหลลงไปสะสมตัวบริเวณปากแม่น้ำมีน้อยลง ทำให้ขาดตะกอนที่จะถูกเติมเข้าไปแทนที่ตะกอนในบริเวณชายฝั่งที่ถูกพัดพาออกไปยังบริเวณอื่น ชายฝั่งบริเวณดังกล่าวจึงเกิดการกัดเซาะได้ง่ายกว่าชายฝั่งที่ได้รับการเติมเต็มจากตะกอนอย่างสม่ำเสมอ

4) การสูบน้ำบาดาล การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำบาดาลในกระบวนการผลิตยิ่งการเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมมีมาก การใช้น้ำบาดาลจำนวนมากมีส่วนทำให้เกิดการทรุดตัวของแผ่นดิน และมีส่วนทำให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งได้ด้วยเช่นกัน

5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกในปัจจุบันมีนักวิชาการจากทั้งในและต่างประเทศศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก ที่เกิดจากภาวะโลกร้อนซึ่งมนุษย์เป็นผู้ก่อขึ้นนั้น ทำให้ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เช่น อุณหภูมิของโลกเพิ่มสูงขึ้น สภาพอากาศมีความแปรปรวน ช่วงเวลาของฤดูกาลเกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดลมพายุบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ตลอดจนระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าว โดยเฉพาะการเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเล ทำให้น้ำทะเลรุกเข้าไปแผ่นดินมากขึ้น ส่งผลให้ชายฝั่งทะเลเกิดการกัดเซาะรุนแรงขึ้น

สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (2550) รายงานว่า จากเหตุการณ์กัดเซาะชายฝั่งอ่าวไทย ในช่วงที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านในช่วงปลายเดือนธันวาคม 2549 ต่อเนื่องมาถึงเดือนมกราคม 2550 นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอ่าวไทยตอนกลาง ตั้งแต่จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขตอ่าวไทยตอนล่าง ตั้งแต่จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี การเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งมีสาเหตุมาจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินของมนุษย์ มีผลมาจากการพัฒนาพื้นที่ตามแนวชายฝั่งมากขึ้น และจากสภาพคลื่นลมแรง ทำให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งโดยเฉลี่ยประมาณ 2 - 3 เมตรต่อปี และมีอัตราการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่รุนแรงมากขึ้นจากสภาพตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพการกัดเซาะชายฝั่งอ่าวไทยตอนกลางและตอนล่าง สาเหตุหลักไม่ได้เกิดมาจากการเปลี่ยนแปลงตามปรากฏการณ์ธรรมชาติ ส่วนใหญ่เกิดจากการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งเพื่อกิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งรุนแรงและรวดเร็วกว่าการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ บางพื้นที่ถูกกัดเซาะลึกเข้ามาเป็นระยะทางมากกว่า 100 เมตร แนวการกัดเซาะมาถึงพื้นที่ชุมชน จนต้องมีการอพยพย้ายบ้านเรือนกันเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในช่วง 10 ที่ผ่านมากับประเทศไทยมีนโยบายการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ในหลายรูปแบบ เช่น เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน ป่าชายหาด มาเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บ่อปลา บ่อกุ้ง พื้นที่อุตสาหกรรม ท่าเรือ สะพานปลา พื้นที่ท่องเที่ยว การขยายระบบสาธารณูปโภคต่างๆ การปรับถมพื้นที่ริมทะเล การสร้างถนน พื้นที่นันทนาการ รีสอร์ท ที่อยู่อาศัย แหล่งชุมชน รวมไปถึงการปลูกสร้างพื้นที่ชายฝั่งในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะตลอดแนวชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา พบการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพื่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นบริเวณกว้าง มีการบุกรุกป่าชายเลน ป่าชายหาด เพื่อขุดบ่อปลา บ่อกุ้งขนาดใหญ่ติดชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นการทำลายความแข็งแรงของพื้นที่ ป่าที่มีสภาวะคลื่นลมรุนแรง จะทำให้คันดินบริเวณขอบบ่อพังทลายเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การกัดเซาะชายฝั่งมีความรุนแรง และเกิดการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเป็นบริเวณกว้าง นอกจากนี้การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างรูกล้าลงไปในทะเลในลักษณะต่างๆ ได้แก่

- โครงสร้างชายฝั่งที่สร้างไว้บนชายฝั่ง เช่น กำแพงกันคลื่นและเขื่อนแบบต่างๆ (Seawall) เช่น เขื่อนคอนกรีต เขื่อนหินทิ้ง
- โครงสร้างชายฝั่งที่สร้างยื่นออกจากชายฝั่ง เช่น ท่าเรือ เขื่อนกันทรายและคลื่นตามปากแม่น้ำปากคลองแบบต่างๆ (Jetty) ตลอดจนการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งรูปแบบต่างๆ เช่น รอกหรือเขื่อนดักทราย (Groyne)
- โครงสร้างชายฝั่งที่สร้างไว้ในทะเล เช่น เขื่อนกันคลื่นแบบต่างๆ (Offshore Breakwater)

โครงสร้างเหล่านี้มีทั้งผลดีและผลเสีย แต่เป็นการเพิ่มสิ่งกีดขวางกระแสน้ำและการเคลื่อนที่ของตะกอนชายฝั่ง ทำให้กระแสน้ำเกิดการเปลี่ยนทิศทาง และเร่งให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งเนื่องจากชายฝั่งบางพื้นที่ขาดตะกอนไปหล่อเลี้ยง และพยายามที่จะปรับตัวให้เข้าสู่สมดุลใหม่นั้นเอง เมื่อพิจารณาการก่อสร้างเขื่อนกันทรายแล้วพบว่าตัวโครงสร้างจะตั้งขนานกับลำน้ำยื่นออกไปในทะเลซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นการทำให้ปากแม่น้ำ และพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำสูญเสียหรือเปลี่ยนแปลงไป ปากแม่น้ำเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นจุดทับถมของตะกอนดินทรายก่อให้เกิดเป็นพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำ บริเวณปากแม่น้ำและพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำเป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง ชาวบ้านนิยมทำการประมงบริเวณปากแม่น้ำ เนื่องจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถทำได้ง่าย (สุภาวณฺญ, 2550) หน้าที่สำคัญและปากแม่น้ำและพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำ เช่น เป็นที่วางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน และแหล่งอาหารของสัตว์น้ำ เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญ เป็นเส้นทางลำเลียงสารอาหารและแพลงก์ตอน (Plankton) เป็นแนวกำบังแรงลมและคลื่น เป็นที่ตั้งของป่าชายเลน หนอง บึง และแหล่งหญ้าทะเล หากมีการรบกวนพื้นที่ปากแม่น้ำและพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำทั้งที่ทำโดยเจตนาหรือไม่เจตนาทรัพยากรที่สำคัญนี้ก็คงค่อยๆ หายไปในที่สุด

4. ผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

การกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ชายฝั่งของประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งระบบนิเวศชายฝั่ง สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำรงชีวิตชุมชนชายฝั่ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2550)

4.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง การกัดเซาะชายฝั่งมีส่วนทำให้ระบบนิเวศของชายฝั่ง เช่น ทรัพยากรป่าชายเลนป่าชายหาด หญ้าทะเล แนวปะการัง และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ได้รับผลกระทบไปพร้อมกัน ยังผลให้ความอุดมสมบูรณ์ตามสภาพธรรมชาติของนิเวศชายฝั่งเสื่อมโทรมลง

4.2 สภาพเศรษฐกิจ บริเวณชายฝั่งทะเลที่ประสบกับปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง พื้นที่ชายฝั่งทะเลจะสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ และความสวยงามตามธรรมชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวลดน้อยลงส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศ โดยทำให้สภาพเศรษฐกิจทั้งของชุมชน และผู้ประกอบการ ตลอดจนจนรายได้โดยรวมของประเทศลดน้อยลง

4.3 วิถีการดำรงชีวิต ชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานบริเวณชายฝั่ง ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพประมง พื้นบ้านเมื่อต้องประสบกับปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ทำให้สูญเสียทั้งที่อยู่อาศัย และพื้นที่ทำกิน จนไม่สามารถอยู่อาศัยในพื้นที่เดิมต่อไปได้ ต้องอพยพย้ายถิ่นไปยังพื้นที่อื่น ทำให้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพราะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่อยู่อาศัยแห่งใหม่ พร้อมทั้งต้องเรียนรู้วิธีการประกอบอาชีพใหม่ ๆ

5. ทักษะและการรับรู้ข่าวสาร

ทัศนคติ (Attitude) หมายถึงท่าที ความรู้สึกนึกคิดและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับข้อมูลที่ได้รับมาซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทัศนคติมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา ทัศนคติเป็นดัชนีบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคต ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าและเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับข่าวสารและจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป (Roger, 1978 อ้างถึงใน NOVAACE, 2010)

บุคคลสามารถแสดง ทัศนคติออกได้ 3 ประเภทด้วยกัน (NOVAACE, 2010) คือ

1. ทัศนคติทางเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกมีความรู้สึกรหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่นหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่งรวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนิน กิจการของ องค์กร อื่นๆ เช่น กลุ่มชาวเกษตรกรยกยอมีทัศนคติทางบวกหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตรและให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วยการเข้าเป็นสมาชิกและร่วมในกิจกรรมต่างๆอยู่เสมอ เป็นต้น

2. ทัศนคติทางลบหรือไม่ดี คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสียไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไว้วางใจอาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัยรวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือหน่วยงานองค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร และอื่นๆ เช่น พนักงาน เจ้าหน้าที่บางคนอาจมีทัศนคติเชิงลบต่อบริษัทก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขาจนพยายามประทุติและปฏิบัติต่อต้าน กฎระเบียบของบริษัท อยู่เสมอ

3. ประเภทที่สาม คือ ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กร และอื่นๆ โดยสิ้นเชิง เช่น นักศึกษาบางคนอาจมีทัศนคตินิ่งเฉยอย่างไม่มีความคิดเห็นต่อปัญหาได้เถียง เรื่องกฎระเบียบว่าด้วยระเบียบของนักศึกษา

ทัศนคติ ทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการก็ได้ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมอื่นๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของการกระทำ หรือสถานการณ์

กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ประการ (NOVAACE, 2010) คือ

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอม จะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขาและมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมรับกระทำตามสิ่งที่อยากให้เขากระทำนั้น ไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้นแต่เป็นเพราะเขาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วย และกระทำตาม ดังนั้นความพอใจที่ได้รับจากการยอมรับกระทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคมหรือ อิทธิพลของสิ่งที่ก่อให้เกิดการยอมรับนั้น กล่าวได้ว่าการยอมรับกระทำตามนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมรับกระทำตามมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือที่พอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่นจากการเลียนแบบนี้ ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่าการเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าไว้น่าพอใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกันบุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเองเลียนแบบแต่ไม่รวมถึงเนื้อหา และรายละเอียดในการเลียนแบบทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง .

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขาพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับ ค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิมความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหา รายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวถ้าความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ใน กระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสารลักษณะของข่าวสาร ตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ทัศนคติของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้วแม้จะคงทนแต่ก็สามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคลสถานการณ์ ข่าวสารการชวนเชื่อและสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้น นอกจากนี้อาจเกิดจากการยอมรับโดยการบังคับ เช่น กฎหมายข้อบังคับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของประชาชนในพื้นที่ ด้านผลกระทบของเขื่อนกั้นทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพรมีขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานราชการทั้งส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น เช่น สภาพความเป็นอยู่ จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน อาชีพ การนับถือศาสนา เป็นต้น
2. สัมภาษณ์ภาคสนาม และสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้วยแบบสอบถามถึงทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการพัฒนาโครงการ โดยการเก็บตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประชากรกลุ่มเป้าหมายได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการประมงและครัวเรือนที่อยู่บริเวณปากน้ำหลังสวน ประกอบด้วย 2 ชุมชน คือ ชุมชนบ้านหัวแหลม (พื้นที่ด้านเหนือของปากน้ำหลังสวน) และชุมชนบ้านฝั่งกระโจม (พื้นที่ด้านใต้ของปากน้ำหลังสวน) โดยจะทำการสอบถามแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากประชาชนจากสาขาวิชาชีพต่างๆ ได้แก่อาชีพประมง (20 ตัวอย่าง) และประชาชนทั่วไปที่มีที่อยู่อาศัยทั้ง 2 ชุมชน (ชุมชนละ 15 ตัวอย่าง) รวมทั้งสิ้น 50 ตัวอย่าง (แบบสอบถามแสดงในภาคผนวก) ข้อมูลที่จะทำการสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเขื่อนกั้นทราย

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) และในส่วนที่ 2 จะมีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน คือ ผู้ถูกสัมภาษณ์มีทัศนคติต่อเขื่อนกั้นทรายมากน้อยเพียงใด ค่ามัชฌิมเลขคณิตที่ได้จากข้อความแต่ละข้อจะใช้จุดทศนิยมเพียง 2 ตำแหน่งโดยมีความหมายดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

0.50 – 0.00 หมายถึง ไม่สามารถให้ข้อมูลได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

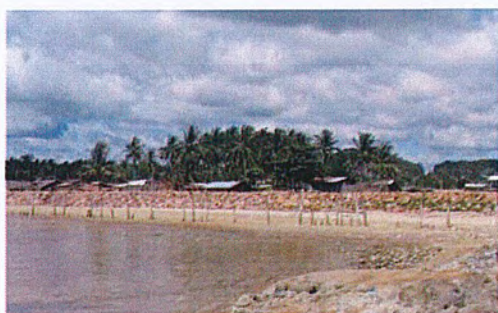
4. นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาสำหรับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกันทราย

สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาตั้งอยู่ในเขตตำบลปากน้ำ และตำบลบางมะพร้าว บริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย บริเวณปากแม่น้ำหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	จรด ตำบลบางน้ำจืด
ทิศใต้	จรด ตำบลนางพญา
ทิศตะวันออก	จรด อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	จรด ตำบลพ้อแดง และตำบลแหลมทราย

พื้นที่บริเวณปากหลังสวนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เพื่อสร้างเป็นที่อยู่อาศัย การค้า อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากการทำประมง และเป็นพื้นที่สวนมะพร้าว สวนปาล์ม น้ำมัน สวนผสม ส่วนที่ดินสาธารณะริมชายฝั่งทะเลจัดเป็นสวนสุขภาพ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน อาชีพหลัก คือ การประมง และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการทำประมง เช่น ห้องเย็น อุตสาหกรรมขนาดเล็ก แปรรูปอาหารทะเล แพปลา โรงกลิ้ง อู่ซ่อมเรือ โรงน้ำแข็ง มีเรือประมงทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนอาชีพรอง คือ ทำสวนค้าขาย การบริการเลี้ยงสัตว์และรับจ้างทั่วไป เศรษฐกิจโดยส่วนรวมเป็นศูนย์กลางการประมงขนาดกลาง การค้า การบริการรวมถึงการท่องเที่ยว (เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน, 2553) โดยลักษณะชุมชนในพื้นที่ศึกษาแสดงในภาพที่ 3 และภาพที่ 4 สภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่แสดงในภาพที่ 5 6 7 และภาพที่ 8 รูปแบบโครงสร้างเขื่อนกันทรายชายฝั่งแสดงในภาพที่ 9 10 11 และภาพที่ 12

ภาพที่ 3 ชุมชนบ้านฝั่งกระโจม

ภาพที่ 4 ชุมชนบ้านหัวแหลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 สวนมะพร้าว

ภาพที่ 6 ร้านค้าชุมชน

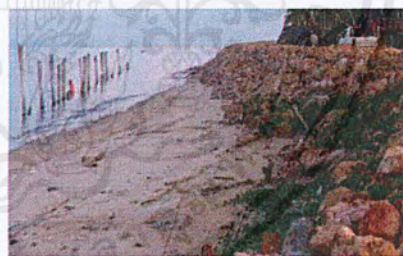
ภาพที่ 7 สวนสาธารณะเทศบาลบ้านหัวแหลม

ภาพที่ 8 พื้นที่จอดเรือประมง

ภาพที่ 9 เขื่อนกันทราย

ภาพที่ 10 การกัดเซาะชายฝั่งบ้านฝั่งกระโจม

ภาพที่ 11 การถมหินเพิ่มความสูงแนวเขื่อน

ภาพที่ 12 แนวเขื่อนด้านใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทราย บริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window (Statistical Package for the Science/For Window) Version 11.5 และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกันทราย

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย

เพื่อความสะดวกและการสื่อสารความหมายที่ชัดเจนมากขึ้น ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาได้ใช้อักษรย่อและสัญลักษณ์

Mean หมายถึง ค่าเฉลี่ย

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม บริเวณบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจม จำแนกตามเพศพบว่า ประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และเพศหญิงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และเพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 (แสดงในตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามบริเวณบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจม

สถานภาพ	ประชาชนบ้านหัวแหลม		ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	17	34.0	10	20.0
หญิง	9	18.0	14	28.0
รวม	26	52.0	24	48.0
อายุ				
ต่ำกว่า 25 ปี	-	-	1	2.0
25-50 ปี	16	32.0	20	40.0
51-75 ปี	10	20.0	3	6.0
76 ปีขึ้นไป	-	-	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าประถมศึกษา	4	8.0	10	20.0
ประถมศึกษา	12	24.0	6	12.0
มัธยมตอนต้น	8	16.0	7	14.0
มัธยมตอนปลาย	1	2.0	1	2.0
อนุปริญญา	-	-	-	-
ปริญญาตรี	1	2.0	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพ	ประชาชนบ้านหัวแหลม		ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพปัจจุบัน				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2	4.0	3	6.0
รับจ้างแรงงาน	2	4.0	1	2.0
ข้าราชการ	-	-	-	-
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	-	-	-
ลูกจ้างหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน	4	8.0	1	2.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12	24.0	2	4.0
ทำประมง	6	12.0	17	34.0
ทำไร่/ทำสวน	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน				
น้อยกว่า 3 คน	-	-	3	6.0
3-5 คน	23	46.0	16	32.0
6-8 คน	2	4.0	4	8.0
มากกว่า 8 คน	1	2.0	1	2.0
รวม	26	52.0	24	48.0
สภาพการถือครองพื้นที่				
ของตนเอง	21	42.0	17	34.0
เช่า	5	10.0	7	14.0
อื่นๆ	-	-	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่				
ต่ำกว่า 5 ปี	1	2.0	2	4.0
5-15 ปี	7	14.0	3	6.0
16-20 ปี	6	12.0	8	16.0
มากกว่า 20 ปี	12	24.0	11	22.0
รวม	26	52.0	24	48.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรจำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านหัวแหลม ช่วงอายุที่มากที่สุดอยู่ระหว่าง 25-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาเป็นช่วงอายุที่อยู่ระหว่าง 51-75 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านฝั้งกระโจม ช่วงอายุที่มากที่สุดอยู่ระหว่าง 25-50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาเป็นช่วงอายุที่อยู่ระหว่าง 51-75 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านหัวแหลมมีระดับการศึกษามากที่สุดคือ ประถมศึกษาจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาเป็น มัธยมตอนต้นจำนวน 8 คน ต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 4 คน มัธยมตอนปลาย 1 คน และปริญญาตรีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0, 8.0, 2.0 และ 2.0 ตามลำดับ ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านฝั้งกระโจม ระดับการศึกษามากที่สุดคือ ต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาเป็น มัธยมตอนต้นจำนวน 7 คน ประถมศึกษาจำนวน 6 คน และมัธยมตอนปลาย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0, 12.0 และ 2.0 ตามลำดับ

ประชากรจำแนกตามอาชีพพบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านหัวแหลม มีอาชีพมากที่สุดคือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาเป็น ประมงจำนวน 6 คน ลูกจ้างหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนจำนวน 4 คน รับจ้างแรงงานจำนวน 2 คน และไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0, 8.0, 4.0 และ 4.0 ตามลำดับ ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านหัวแหลม มีอาชีพมากที่สุดคือ ประมงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเป็น ไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 3 คน ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 2 คน รับจ้างแรงงานจำนวน 1 คน และรับจ้างแรงงานจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0, 4.0, 2.0 และ 2.0 ตามลำดับ

ประชากรจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือ้่น พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านหัวแหลม มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือ้่นมากที่สุดอยู่ระหว่าง 3-5 คน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ 6-8 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และมากกว่า 8 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะณั้บริเวณบ้านฝั้งกระโจม มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือ้่นมากที่สุดอยู่ระหว่าง 3-5 คน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาเป็น 6-8 คนจำนวน 4 คน น้อยกว่า 3 คน จำนวน 3 คน และมากกว่า 8 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0, 6.0 และ 2.0 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรจำแนกตามสภาพการถือครองพื้นที่ พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะมลพิษบริเวณบ้านหัวแหลม สภาพการถือครองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของตนเองจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาเป็นการเช่าจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะมลพิษบริเวณบ้านฝั่งกระโจม สภาพการถือครองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของตนเองจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเป็นการเช่าจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ประชากรจำแนกตามระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะมลพิษบริเวณบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่คือ มากกว่า 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาเป็น 5-15 ปี จำนวน 7 คน 16-20 ปี จำนวน 6 คน และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0, 12.0 และ 2.0 ตามลำดับ ส่วนประชาชนที่สัมผัสภาวะมลพิษบริเวณบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่คือ มากกว่า 20 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาเป็น 16-20 ปี จำนวน 8 คน 5-15 ปี จำนวน 3 คน และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0, 6.0 และ 4.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ทักษะคติของประชาชนต่อเขื่อนกันทราย

1. ทักษะคติประชาชนต่อเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะคติประชาชนต่อเขื่อนกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม พบว่าประชาชนบริเวณบ้านหัวแหลมมีค่าเฉลี่ยของทักษะคติต่อเขื่อนกันทรายรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทักษะคติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเห็นด้วยในการสร้างเขื่อนกันทราย (Mean = 4.46) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ประสิทธิภาพของเขื่อนกันทรายในการป้องกันการตกตะกอนทรายในร่องน้ำ (Mean = 3.81) อยู่ในระดับมาก และทักษะคติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสร้างเขื่อนกันทรายก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชน (Mean = 1.38) อยู่ในระดับน้อยที่สุด (แสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติประชาชนต่อเชื่อมกันทรายบริเวณบ้านหัวแหลม

ทัศนคติ	N=26		
	Mean	SD	ระดับทัศนคติ
การได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเชื่อมกันทราย	3.04	1.56	ปานกลาง
ความจำเป็นในการสร้างเชื่อมกันทราย	3.65	0.89	มาก
ประโยชน์ที่ได้รับจากเชื่อมกันทราย	3.54	1.17	มาก
ประสิทธิภาพของเชื่อมกันทรายในการป้องกันการตกตะกอนทรายในร่องน้ำ	3.81	0.94	มาก
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินการสร้างเชื่อมกันทราย	2.46	1.33	น้อย
การสร้างเชื่อมกันทรายก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชน	1.38	0.64	น้อยที่สุด
ความเหมาะสมของโครงสร้างเชื่อมกันทราย	3.31	1.01	ปานกลาง
การดูแลรักษาเชื่อมกันทรายของประชาชนในพื้นที่	2.19	1.02	น้อย
ความเห็นด้วยในการสร้างเชื่อมกันทราย	4.46	0.65	มาก
ความปลอดภัยในพื้นที่หลังจากการสร้างเชื่อมกันทราย	3.46	0.76	ปานกลาง
ความคงทนแข็งแรงของเชื่อมกันทราย	3.54	0.90	มาก
ความเสียหายจากการสร้างเชื่อมกันทราย	2.15	1.16	น้อย
รวม	3.08	0.53	ปานกลาง

2. ทัศนคติประชาชนต่อเชื่อมกันทรายบริเวณบ้านฝั่งกระโจม

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติประชาชนต่อเชื่อมกันทรายบริเวณบ้านฝั่งกระโจม พบว่าประชาชนบริเวณบ้านฝั่งกระโจมมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อเชื่อมกันทรายรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเท่ากับ 2.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเสียหายจากการสร้างเชื่อมกันทราย (Mean = 4.63) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความจำเป็นในการสร้างเชื่อมกันทราย (Mean = 3.50) อยู่ในระดับมาก และทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเชื่อมกันทราย (Mean = 1.71) อยู่ในระดับน้อย (แสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติประชาชนต่อเชื่อมกันทรายบริเวณบ้านฝักระโจิม

ทัศนคติ	N=24		
	Mean	SD	ระดับทัศนคติ
การได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเชื่อมกันทราย	1.71	0.10	น้อย
ความจำเป็นในการสร้างเชื่อมกันทราย	3.50	1.14	มาก
ประโยชน์ที่ได้รับจากเชื่อมกันทราย	2.50	0.88	ปานกลาง
ประสิทธิภาพของเชื่อมกันทรายในการป้องกันการตกตะกอนทรายในร่องน้ำ	2.63	1.10	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินการสร้างเชื่อมกันทราย	1.96	0.95	น้อย
การสร้างเชื่อมกันทรายก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชน	1.75	0.85	น้อย
ความเหมาะสมของโครงสร้างเชื่อมกันทราย	2.46	0.93	น้อย
การดูแลรักษาเชื่อมกันทรายของประชาชนในพื้นที่	1.75	0.68	น้อย
ความเห็นด้วยในการสร้างเชื่อมกันทราย	3.21	1.02	ปานกลาง
ความปลอดภัยในพื้นที่หลังจากการสร้างเชื่อมกันทราย	1.83	0.76	น้อย
ความคงทนแข็งแรงของเชื่อมกันทราย	2.29	0.75	น้อย
ความเสียหายจากการสร้างเชื่อมกันทราย	4.63	0.65	มากที่สุด
รวม	2.52	0.37	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเชื่อมกันทราย

ผลกระทบที่ได้รับจากเชื่อมกันทราย จำแนกตามจำนวนสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีการสร้างเชื่อมกันทรายพบว่า ประชาชนที่สัมผัสกับบริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ส่วนประชาชนที่สัมผัสกับบริเวณบ้านฝักระโจิม ตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 (แสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย

ผลกระทบ	ประชาชนบ้านหัวแหลม		ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีการสร้างเขื่อนกันทราย				
มากขึ้น	-	-	-	-
ไม่เปลี่ยนแปลง	15	30.0	14	28.0
น้อยลง	11	22.0	10	20.0
รวม	26	52.0	24	48.0
การกัดเซาะชายฝั่งหลังการสร้างเขื่อนกันทราย				
มากขึ้น	2	4.0	20	40.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	9	18.0	3	6.0
น้อยลง	15	30.0	1	2.0
รวม	26	52.0	24	48.0
ผลผลิตทางการเกษตร				
มากขึ้น	-	-	1	2.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	25	50.0	22	44.0
น้อยลง	1	2.0	1	2.0
รวม	26	52.0	24	48.0
การสูญเสียพื้นที่ทำกิน				
มากขึ้น	1	2.0	23	46.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	10	20.0	1	2.0
น้อยลง	15	30.0	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
การเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล				
ลำบากมากขึ้น	5	10.0	9	18.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	7	14.0	9	18.0
ลำบากน้อยลง	14	28.0	6	12.0
รวม	26	52.0	24	48.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผลกระทบ	ประชาชนบ้านหัวแหลม		ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย				
มากขึ้น	5	10.0	22	44.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	14	28.0	2	4.0
น้อยลง	7	14.0	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
สภาวะการมีงานทำในพื้นที่				
มากขึ้น	12	24.0	1	2.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	14	28.0	17	34.0
น้อยลง	-	-	6	12.0
รวม	26	52.0	24	48.0
รายได้ต่อครัวเรือน				
มากขึ้น	9	18.0	-	-
ไม่เปลี่ยนแปลง	16	32.0	19	38.0
น้อยลง	1	2.0	5	10.0
รวม	26	52.0	24	48.0
ความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ชายฝั่ง เปรียบเทียบก่อน-หลังสร้างเขื่อนกันทราย				
มากขึ้น	25	50.0	22	44.0
ไม่เปลี่ยนแปลง	1	2.0	2	4.0
น้อยลง	-	-	-	-
รวม	26	52.0	24	48.0
คุณภาพของน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลใน ปัจจุบันเทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกัน ทราย				
ดีขึ้น	3	6.0	-	-
ไม่เปลี่ยนแปลง	16	32.0	21	42.0
แย่ลง	7	14.0	3	6.0
รวม	26	52.0	24	48.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผลกระทบ	ประชาชนบ้านหัวแหลม		ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาพความเป็นอยู่ของท่านหลังการสร้างเขื่อนกันทราย				
ดีขึ้น	21	42.0	-	-
ไม่เปลี่ยนแปลง	5	10.0	7	14.0
แย่ลง	-	-	17	34.0
รวม	26	52.0	24	48.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามการกัดเซาะชายฝั่งภายหลังการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่า ประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลมตอบน้อยลงมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และตอบมากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ส่วนประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และน้อยลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามผลผลิตทางการเกษตร พบว่าประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ส่วนประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือมากขึ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และน้อยลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามการสูญเสียพื้นที่ทำกิน พบว่าประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลมตอบน้อยลงมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมากขึ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ส่วนประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามการเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำ และทะเลพบว่า ประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลมตอบลำบากน้อยลงมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และมาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านฝั่งกระโจมให้ ความเห็นว่าลำบากมากขึ้นและไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวนคำตอบละ 9 คน คิดเป็นคำตอบ ละร้อยละ 18.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะ บริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา คือน้อยลง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และมากขึ้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วน ประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามสภาวะการมีงานทำในพื้นที่ พบว่าประชาชนที่ สัมผัสภาวะบริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือมากขึ้น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ส่วนประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้าน ฝั่งกระโจม ตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และมากขึ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามรายได้ต่อครัวเรือน พบว่าประชาชนที่สัมผัสภาวะ บริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา คือมากขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และน้อยลง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ส่วน ประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 19 คน คิด เป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือน้อยลง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามความเปลี่ยนแปลง ของสภาพพื้นที่ชายฝั่งเปรียบ เทียบก่อน - หลังสร้างเขื่อนกันทรายพบว่า ประชาชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านหัวแหลมตอบมากขึ้น มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.0 ส่วนประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบมากขึ้นมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับจำแนกตามคุณภาพของน้ำ บริเวณชายฝั่งทะเลในปัจจุบันเมื่อ เทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทรายพบว่า ประชาชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านหัวแหลมตอบไม่ เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือแย่ลง จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.0 และดีขึ้น จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ส่วนประชาชนชนที่สัมผัสภาวะบริเวณบ้านฝั่ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระโจม ตอบไม่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคือแย่ง
จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ผลกระทบที่ประชาชนได้รับ จำแนกตามสภาพความเป็นอยู่หลังการสร้างเขื่อนกันทราย
พบว่า ประชาชนที่สัมภาษณ์บริเวณบ้านหัวแหลมตอบดีขึ้นมาที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ
42.0 รองลงมาคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนประชาชนที่สัมภาษณ์
บริเวณบ้านฝั่งกระโจม ตอบแย่งมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือไม่
เปลี่ยนแปลง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกั้นทรายบริเวณ บ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร” ผู้ศึกษาได้แบ่งประเด็นการ อภิปรายผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ของประชาชนในชุมชน 2 หมู่บ้าน หลังสวน (บ้านหัวแหลม และบ้านฝั่งกระโจม) พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลเพศ พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมมีผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากส่วนใหญ่เพศชายจะประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เราต้องการมากที่สุด ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้าน และทำอาชีพค้าขายมากกว่า

2. ข้อมูลด้านอายุ พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ที่ 25-50 ปี เนื่องจากเป็นช่วงอายุของวัยทำงาน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสัมภาษณ์อยู่ในช่วงอายุนี้นับว่ามีจำนวนมาก

3. ข้อมูลระดับการศึกษา พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากประชาชนที่ถูกสัมภาษณ์จะเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยทำงาน อีกทั้งยังประกอบอาชีพประมงและค้าขายเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ระดับการศึกษาไม่สูงมาก โดยกลุ่มที่กำลังศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายจะออกไปศึกษาในตัวเมืองหรือต่างจังหวัด

4. ข้อมูลอาชีพ ประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพประมงเนื่องจากเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของทั้งสองชุมชนมีสะพานปลาจำนวนมาก ส่งผลให้ชาวบ้านมีอาชีพประมงมากเช่นเดียวกัน ส่วนอาชีพที่รองลงมาจะเป็นการค้าขายและธุรกิจส่วนตัว เช่น ขายของชำ เครื่องมือประมง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ข้อมูลจำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนอยู่ที่ 3-5 คน เนื่องจากเป็นจำนวนทั่วไปของครอบครัวในไทย ที่เป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น

6. ข้อมูลการถือครองที่ดิน พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ มีที่ดินเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นพื้นที่ดั้งเดิมมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

7. ข้อมูลการอาศัยในพื้นที่ พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมและบ้านฝั่งกระโจมส่วนใหญ่ อาศัยในพื้นที่มานานกว่า 20 ปี เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการอยู่อาศัยของประชาชนมานาน ทำให้ในการสัมภาษณ์ได้ข้อมูลที่สามารถให้คำตอบ เปรียบเทียบก่อนและหลังมีการสร้างเขื่อนได้ครอบคลุมมากที่สุด

ส่วนที่ 2 ทศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกันทราย

จากการศึกษาด้านทัศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกันทราย โดยการสอบถามประชาชนในชุมชน 2 ฝั่งแม่น้ำหลังสวน (บ้านหัวแหลม และบ้านฝั่งกระโจม) พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชน มีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับ 3.08 หรือมีค่าปานกลาง แต่ในรายละเอียดบางด้านมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ดังนี้

1. การได้รับทราบข้อมูลจากเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่ามีการได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเขื่อนกันทรายในระดับพอสมควร เพราะประชาชนบางส่วนได้รับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการก่อสร้างเขื่อนจากทางเทศบาลตำบลปากน้ำโดยทางใบปลิว เสียงตามสาย และการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ ส่วนประชาชนชุมชนบ้านฝั่งกระโจมมีทัศนคติในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่ามีการได้รับทราบข้อมูลก่อนการสร้างเขื่อนกันทรายในระดับที่น้อย เนื่องจากประชาชนในบริเวณนี้อยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะพร้าวทำให้ประชาชนไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากการสร้างเขื่อนกันทรายเพราะโครงการสร้างเขื่อนกันทรายเป็นโครงการของทางเทศบาลตำบลปากน้ำ

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าชุมชนบ้านหัวแหลมได้รับประโยชน์อย่างมากในการสร้างเขื่อนกันทราย เพราะพื้นที่แนวชายฝั่งที่อยู่ใกล้เขื่อนกันทรายบริเวณทิศเหนือของเขื่อนกันทราย มีพื้นที่เพิ่มขึ้นจากการตกตะกอนของทราย และการดูทรายของเทศบาลตำบลปากน้ำมาถมพื้นที่บริเวณด้านเหนือของเขื่อน ส่วนประชาชนชุมชนบ้านฝั่งกระโจมมีทัศนคติในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าได้รับประโยชน์จากเขื่อนกันทรายในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนสูญเสียพื้นที่เนื่องจากการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดขึ้นหลังการสร้างเขื่อนกันทราย แต่ก็ยังได้รับประโยชน์อยู่บ้างจากการเดินเรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าออกของชาวประมงที่สะดวกมากกว่าแต่ก่อน เพราะก่อนการสร้างเขื่อนกันทรายจะมีทรายมาตกตะกอนอยู่ปากแม่น้ำทำให้เรือประมงไม่สามารถเข้าออกได้

3. ประสิทธิภาพของเขื่อนกันทรายในการป้องกันการตกตะกอนทรายในร่องน้ำ พบว่าประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับมาก เนื่องจากก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทรายจะมีทรายมาตกตะกอนบริเวณปากแม่น้ำจำนวนมาก แต่เมื่อมีการสร้างเขื่อนกันทรายแล้วทรายที่เคยตกตะกอนบริเวณปากแม่น้ำทำให้ลำน้ำตื้นเขิน ได้หายไปทำให้การเดินทางเรือประมงของชาวบ้านเข้าออกได้สะดวกมากขึ้น ส่งผลต่อทัศนคติของชาวบ้านที่มีต่อเขื่อนกันทรายอยู่ในระดับมาก ส่วนชุมชนบ้านฝักระโจิมมีทัศนคติในระดับปานกลาง โดยมีเหตุผลที่คล้ายคลึงกับชุมชนบ้านหัวแหลม แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่ฝักระโจิมเกิดการกัดเซาะพังทลายของพื้นที่ตามแนวชายฝั่งด้านทิศใต้ของเขื่อน รวมถึงชาวบ้านฝักระโจิมบางคนให้ความเห็นว่ายังมีทรายบางส่วนมีการตกตะกอนอยู่บริเวณปากเขื่อนกันทราย

4. การสร้างเขื่อนกันทรายก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชน พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากประชาชนชุมชนบ้านหัวแหลมนั้นได้รับประโยชน์โดยตรงจากการที่มีเขื่อนกันทราย และไม่ได้รับความเสียหายจากผลกระทบของเขื่อนกันทรายจึงทำให้ทัศนคติของประชาชนบ้านหัวแหลมไม่เกิดความขัดแย้งกับชุมชนบ้านฝักระโจิม ส่วนชุมชนบ้านฝักระโจิมมีทัศนคติในระดับน้อย เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ขัดแย้งกับชุมชนบ้านหัวแหลม แต่ยังมีประชาชนส่วนน้อยที่มีความคิดขุ่นเคืองใจที่ชุมชนของตนได้รับผลกระทบเพียงชุมชนเดียว

5. ความเหมาะสมของการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับปานกลาง เนื่องจากโครงสร้างบางส่วนยังมีการถูกกัดเซาะและพังเสียหายจากคลื่นที่เกิดจากลมและคลื่นจากการเดินเรือทำให้โครงสร้างบางส่วนทรุดตัวและพังทลายลง ส่วนชุมชนบ้านฝักระโจิมมีทัศนคติในระดับน้อย เนื่องจากโครงสร้างทางทิศใต้ของเขื่อนมีการทรุดตัวในช่วงฤดูมรสุม น้ำจะท่วมบริเวณสันเขื่อนทำให้การเดินทางเรือของชาวประมงที่เดินเรือเข้าออก เกิดอุบัติเหตุได้เพราะไม่สามารถมองเห็นสันเขื่อนที่จมน้ำ อีกทั้งโครงสร้างของเขื่อนยังเป็นตัวเร่งให้เกิดการกัดเซาะพังทลายส่งผลให้เกิดการกัดเซาะพื้นที่ทางทิศใต้ของเขื่อนกันทราย(บ้านฝักระโจิม)

6. ความเห็นด้วยในการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับมาก เนื่องจากประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ได้รับผลประโยชน์จากการสร้างเขื่อนกันทรายเพื่อที่จะช่วยให้ป้องกันการทับถมของตะกอนทรายได้ท่อน้ำ ทำให้ลำน้ำไม่มีการตื้นเขินส่งผลให้เกิดความสะดวกในการเดินเรือเข้าออกของชาวประมง ทั้งในท้องถิ่นและชาวประมงต่างถิ่น รวมทั้งเกิดการงอกของชายฝั่ง ทำให้ทางเทศบาลตำบลปากน้ำ มีการพัฒนาพื้นที่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวนสาธารณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ประชาชน ส่วนชุมชนบ้านฝัังกระโจมมีทัศนคติในระดับปานกลาง เนื่องจากการสร้างเขื่อนกันทรายนั้นช่วยให้ชาวบ้าน เดินเรือเข้าออกได้สะดวกแต่ก็เป็นเพียงเหตุผลเดียวที่ชาวบ้านเห็นด้วย เพราะเขื่อนกันทรายยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่พื้นที่ทางทิศใต้ของเขื่อนกันทราย(บ้านฝัังกระโจม)

7. ความปลอดภัยในพื้นที่หลังจากการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับปานกลาง เนื่องจากพื้นที่ริมฝั่งใกล้ปากแม่น้ำเกิดการทรุดตัวและการกัดเซาะจากคลื่นอยู่พอสมควร ทำให้ชาวบ้านยังคงมีความกังวลในเรื่องของความปลอดภัยในระดับหนึ่ง ส่วนชุมชนบ้านฝัังกระโจมมีทัศนคติในระดับน้อย เนื่องจากชาวบ้านได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง อีกทั้งยังเกิดน้ำท่วมในหน้ามรสุมส่งผลกระทบต่อความกังวลของชาวบ้าน ในด้านการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน

8. ความคงทนแข็งแรงของเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับมาก เนื่องจากโครงสร้างของตัวเขื่อนกันทรายสร้างจากคอนกรีตที่แข็งแรงและมีระยะเวลาในการก่อสร้างมากกว่า 10 ปี ทำให้ชาวบ้านเชื่อว่าตัวโครงสร้างของเขื่อนกันทรายมีความแข็งแรงมาก ส่วนชุมชนบ้านฝัังกระโจมมีทัศนคติในระดับน้อย เนื่องจากพื้นที่ทางด้านทิศใต้ของเขื่อนกันทรายเกิดการกัดเซาะพังทลายรุนแรงอยู่แล้ว ทำให้โครงสร้างเขื่อนกันทรายถูกกัดเซาะไปด้วย อีกทั้งเขื่อนกันทรายยังมีการทรุดตัว ทำให้ชาวบ้านมีความคิดในด้านของความแข็งแรงของเขื่อนกันสร้างอยู่ในระดับน้อย

9. ความเสียหายจากเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนบ้านหัวแหลมมีทัศนคติในระดับน้อย เนื่องจากว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนกันทราย และยังได้รับประโยชน์จากเขื่อนกันทราย ส่วนชุมชนบ้านฝัังกระโจมมีทัศนคติในระดับมากที่สุด เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งโดยตรงซึ่งชาวบ้านกล่าวว่าหลังการสร้างเขื่อนจนถึงปัจจุบันพื้นที่ถูกกัดเซาะไปแล้วประมาณ 50 เมตร จนทำให้ชาวบ้านบางส่วนต้องย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่ และต้องมีการสร้างบ้านหลังใหม่แทนบ้านหลังเก่าที่ถูกกัดเซาะไป

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย

จากการศึกษาด้านผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนได้รับผลกระทบบางอย่างต่างกันและในบางผลกระทบที่ได้รับมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จำนวนสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบไปในทางเดียวกัน คือ ไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าสัตว์น้ำที่จับได้ไม่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนกันทรายเพราะปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้มีปริมาณเท่าเดิม แต่มีประชาชนเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าสัตว์น้ำที่จับได้มีปริมาณน้อยลง โดยให้เหตุผลว่าไม่เกี่ยวข้องกับ การก่อสร้างเขื่อนกันทราย แต่น่าจะเกี่ยวกับการทำประมงของชาวประมงเองที่มีการใช้เครื่องมือที่ ผิดประเภท และมีการจับในปริมาณที่มากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น

2. การกัดเซาะชายฝั่งหลังการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คือ ประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่คิดว่าการกัดเซาะชายฝั่งหลังการสร้างเขื่อนกันทราย มีอัตราที่น้อยลง พื้นที่ไม่ถูกกัดเซาะและยังมีการงอกของพื้นที่ ส่วนประชาชนบ้านฝักระโจิมส่วนใหญ่คิดว่าการกัดเซาะชายฝั่งหลังการสร้างเขื่อนกันทราย มีอัตราการกัดเซาะที่ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทราย ซึ่งตรงกับคำอธิบายสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง ที่ระบุว่า การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างรูกล้าลงไปในทะเลจะส่งผลให้เกิดการกัดเซาะ ชายฝั่งทะเล

3. ผลผลิตทางการเกษตร พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบไปในทางเดียวกัน คือ ไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ที่มีพื้นที่ทางการเกษตรไม่ได้ตั้งอยู่ติดชายฝั่ง ทำให้พื้นที่เหล่านี้ไม่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกันทรายและผลผลิตที่จะได้รับจึงไม่เปลี่ยนแปลง

4. การสูญเสียพื้นที่ทำกิน พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คือ ประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ พื้นที่ทำกินไม่ถูกกัดเซาะจากน้ำทะเล เพราะประชาชนบ้าน หัวแหลมจะตั้งถิ่นฐานอยู่ด้านในของชายฝั่ง อีกทั้งพื้นที่ของบ้านหัวแหลมยังมีการงอกของชายฝั่ง ทำให้การสูญเสียพื้นที่ทำกินมีอัตราที่น้อยลง ส่วนประชาชนบ้านฝักระโจิมมีการตั้งถิ่นฐานอยู่ติด กับชายฝั่งทะเลและเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะของทะเลทำให้สูญเสียพื้นที่ทำกินใน อัตราที่สูงมากเมื่อเทียบกับบ้านหัวแหลม

5. การเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมี แนวคำตอบที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คือ ประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ ไม่มีความลำบากในการ เดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่บ้านหัวแหลม นั้นประกอบอาชีพค้าขาย มีอยู่ส่วนน้อยที่มีการทำอาชีพประมง ทำให้ไม่มีโอกาสสัญจรเดินเรือออก ทะเล จึงไม่ประสบปัญหาในการเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล ส่วนประชาชน บ้านฝักระโจิมประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความลำบากอยู่มาก เนื่องจากว่าประชาชนในพื้นที่นั้นมี อาชีพทำการประมง จึงทำให้มีโอกาสในการสัญจรเดินเรือออกทะเล มากกว่าประชาชนบ้าน หัวแหลม ส่งผลให้ประสบปัญหาการเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คือประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ไม่เกิดความเปลี่ยนแปลงในการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยภายในพื้นที่ชุมชน เนื่องจากพื้นที่บ้านหัวแหลมไม่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะพังทลายบริเวณชายฝั่งที่เกิดจากการสร้างเขื่อนกันทราย ไม่เกิดการเสียพื้นที่ทำกิน ทำให้ประชาชนบ้านหัวแหลมไม่มีการเปลี่ยนแปลงย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยจากเดิม ส่วนประชาชนบ้านฝั่งกระโจมประชาชนส่วนใหญ่ได้มีการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยอยู่มาก เนื่องจากภายในพื้นที่บ้านฝั่งกระโจมได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะพังทลายที่เกิดจากการสร้างเขื่อนกันทรายทำให้พื้นที่ทำกินของประชากรได้ถูกกัดเซาะกลืนหายไป ในทะเล ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย

7. สภาวะการมีงานทำในพื้นที่ พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่เหมือนกันคือ ประชาชนบ้านฝั่งกระโจม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทางบวกจากการที่มีพื้นที่ยื่นออกมาจากฝั่งอยู่แล้วทำให้ประชาชนมีพื้นที่เพิ่มในการทำกิน จึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการมีงานทำใดๆ ส่วนประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ไม่ได้ส่งผลต่อสภาวะการมีงานทำในพื้นที่บ้านหัวแหลม เนื่องจากเดิมประชาชนได้ประกอบอาชีพทำการประมง จึงไม่ได้รับผลกระทบ

8. รายได้ต่อครัวเรือน พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่เหมือนกันคือ ประชาชนบ้านหัวแหลม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย จึงทำให้ไม่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนกันทรายที่จะส่งผลต่อรายได้ต่อครัวเรือนเท่าใด อาจส่งผลกระทบทางบวกอีกด้วยเนื่องจากพื้นที่มีการขุดเพิ่มขึ้นจากเดิม ทำให้ประชาชนมีพื้นที่ในการทำกินเพิ่มขึ้นส่งผลต่อรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นอีกด้วย ส่วนประชาชนบ้านฝั่งกระโจมไม่ได้รับผลกระทบจากรายได้ต่อครัวเรือนเนื่องจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพทำการประมงจึงไม่ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนกันทราย ส่งผลให้รายได้ต่อครัวเรือนเดิมไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเท่าใด

9. ความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ชายฝั่ง เปรียบเทียบก่อน-หลังสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่เหมือนกันคือ ประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ชายฝั่ง อย่างมากเนื่องจากปัจจุบัน ฝั่งบ้านหัวแหลมมีพื้นที่ยื่นออกมาจากชายฝั่งเพิ่มขึ้นจากแต่ก่อน ทำให้พื้นที่บริเวณชายฝั่งยื่นยาวออกไปนอกทะเลหลายเมตร ส่วนประชาชนบ้านฝั่งกระโจม ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อการกัดเซาะชายฝั่งจากเดิมที่ชายฝั่งบ้านฝั่งกระโจมมีพื้นที่ยื่นออกนอกทะเลไปหลายสิบเมตร เป็นพื้นที่ตั้งของบ้านเรือนประชาชนหลายสิบหลังคาเรือน แต่ปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวได้ถูกกัดเซาะเข้ามาในชายฝั่งจนทำให้บ้านเรือนที่เคยมีอยู่ต้องอพยพย้ายออกจากพื้นที่ จึงทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ชายฝั่งอย่างมากเมื่อ เปรียบเทียบก่อน-หลังมีการสร้างเขื่อนกันทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. คุณภาพน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลในปัจจุบัน เทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบไปในทางเดียวกันว่า ไม่เปลี่ยนแปลง คือประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณภาพน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลในปัจจุบันและในอดีตไม่มีความแตกต่างกันมากเท่าใดเหมือนเดิมเหมือนในอดีต ส่วนประชาชนบ้านฝั่งกระโจมมีความคิดเห็นเหมือนกันคือ คุณภาพน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลในปัจจุบันเมื่อเทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทรายไม่ได้มีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนัก ยังคงสภาพคุณภาพน้ำเหมือนเดิม

11. สภาพความเป็นอยู่หลังการสร้างเขื่อนกันทราย พบว่าประชาชนทั้งสองชุมชนมีแนวคำตอบที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง คือ ประชาชนบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่คิดว่า ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากเดิมเนื่องจากพื้นที่ทำกินของประชาชนมีเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ชาวบ้านมีรายได้มีงานทำ นำความเจริญมาสู่ชุมชนมากขึ้นกว่าเดิมเห็นได้จาก แหล่งผักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะ ตลาดนัดชายของ และนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่วนประชาชนบ้านฝั่งกระโจมมีความคิดเห็นที่ตรงกันข้ามอย่างมากคือ มีสภาพความเป็นอยู่ที่แย่ลงจากเดิมเนื่องจากสภาพพื้นที่ในชุมชนได้รับผลกระทบจากการถูกกัดเซาะชายฝั่ง ส่งผลให้เกิดภัยน้ำท่วม ชาวบ้านขาดพื้นที่ทำกิน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนจากการสร้างเขื่อนกันทรายจากแต่เดิมอยู่มาก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเขื่อนกันทราย

จากข้อเสนอแนะชาวบ้านบ้านหัวแหลมและชาวบ้านบ้านฝั่งกระโจม เสนอแนะให้มีโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันกัดเซาะชายฝั่งชุมชนบ้านฝั่งกระโจม เพื่อจะช่วยป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งและป้องกันการป้องกันการตกตะกอนทรายที่อยู่บริเวณปากแม่น้ำ และเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขเขื่อนกันทรายที่มีอยู่ โดยมีความต้องการให้มีการสร้างเขื่อนกันทรายที่ยาวขึ้นและโครงสร้างของเขื่อนนั้น อยากรให้วัสดุดิบจำพวกหินมาโบกทับเพื่อให้เขื่อนมีความคงทนแข็งแรง เพิ่มความสูงของตัวเขื่อนให้สูงขึ้นจากเดิม อีกทั้งเขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลควรให้มีการสร้างปากเขื่อนให้ถูกลักษณะมากกว่าแบบเดิมโดยให้มีการหักปลายของเขื่อนเพื่อหนีลมว่าวที่จะเกิดขึ้นตามฤดูกาล เนื่องจากลักษณะของปากเขื่อนเดิมยังทำให้เกิดการตกตะกอนของทรายบริเวณปากเขื่อนอยู่ อีกทั้งส่งผลกระทบต่อการเดินทางของชาวประมงทั้งชาวประมงในพื้นที่และชาวประมงต่างถิ่นซึ่งในช่วงเวลากลางคืนเกิดความไม่สะดวกต่อการเดินทางและต้องมีการซ่อมไฟตามสันเขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลให้ส่องสว่างเพื่อทัศนวิสัยที่ดีในการเดินทางและการจราจรในยามค่ำคืนของชาวประมง แต่มีชาวบ้านอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าการต่อเติมเขื่อนกันทราย จะส่งผลกระทบต่อประชาชนบ้านฝั่งกระโจม และไม่ควรถูกก่อสร้างโครงสร้างใดๆอีก หากเป็นไปได้ควรรื้อถอนโครงสร้างที่มีอยู่ออก แล้วให้ธรรมชาติกลับคืนสู่สภาพที่เคยเป็นแบบในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกันทรายบริเวณ บ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร" พบว่าทัศนคติโดยรวมของ ชาวบ้านทั้งสองชุมชน (ชุมชนบ้านหัวแหลมและชุมชนบ้านฝั่งกระโจม) มีความแตกต่างกัน โดย พบว่าในเรื่องของทัศนคติและผลกระทบที่ได้รับ ชาวบ้านบ้านหัวแหลมได้รับประโยชน์จากการสร้าง เขื่อนกันทรายอย่างมาก เช่น การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ริมชายฝั่งทะเล แล้วมีการพัฒนาเป็นสถานที่ พักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งเป็นการช่วยสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้านบ้านหัวแหลมจากการพัฒนาพื้นที่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านของผลกระทบชาวบ้านบ้านหัวแหลมส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบจาก เขื่อนกันทราย อีกทั้งประชาชนมีความเห็นด้วยและสนับสนุนการก่อสร้างเขื่อนกันทรายเพราะเชื่อว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาตะกอนทรายปากแม่น้ำหลังสวนได้ ส่วนชาวบ้านบ้านฝั่งกระโจมมี ความเห็นด้วยกับการสร้างเขื่อนกันทรายแต่ได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับน้อยจากการสร้างเขื่อนกัน ทรายเพราะมีพื้นที่ของเขตการปกครองอยู่คนละพื้นที่กับชุมชนบ้านหัวแหลม ทำให้ชาวบ้านได้รับ ข้อมูลข่าวสารจากการบอกเล่าปากต่อปากเท่านั้น ส่วนการได้รับประโยชน์จากการสร้างเขื่อนกัน ทรายเป็นเพียงการป้องกันการตกตะกอนทรายที่อยู่บริเวณปากแม่น้ำ การเข้า-ออกของเรือประมงมี ความสะดวกมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนในด้านผลกระทบที่ชาวบ้านฝั่งกระโจมได้รับจากการสร้าง เขื่อนกันทราย จากที่ประชาชนสูญเสียพื้นที่จากการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดขึ้นหลังจากการสร้างเขื่อน กันทราย ส่งผลให้เกิดการสูญเสียพื้นที่ทำกินและพื้นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านฝั่งกระโจม

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนกันทรายนั้น สามารถแก้ไขได้ โดยปรับปรุงโครงสร้างเขื่อนกันทรายที่มีอยู่เดิมโดยการเสริมวัสดุเช่น ก้อนหินก้อนใหญ่มาเสริมแนว คันของเขื่อนกันทรายให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้แนวคันของเขื่อนกันทรายจมน้ำ จนทำให้เรือประมง ที่สัญจรเข้าออกเกิดอุบัติเหตุชนกับแนวคันของเขื่อนกันทรายน้ำ ควรมีการปรับปรุงลักษณะ ของปากเขื่อนกันทรายให้มีการหักมุมมากกว่านี้เพื่อป้องกันลมว่าวที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล ซึ่งจะส่งผล ให้เกิดคลื่นที่รุนแรงพัดเข้าสู่ชายฝั่งก่อให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และกัดเซาะโครงสร้างของเขื่อนกัน ทรายจนเสียหาย นอกจากนี้ต้องมีการซ่อมไฟตามสันเขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลให้ส่องสว่างเพื่อ ทัศนวิสัยที่ดีในการเดินทางและการจราจรในยามค่ำคืนของชาวประมง ส่วนการแก้ไขปัญหาการ กัดเซาะชายฝั่งทะเลควรเร่งการก่อสร้างแนวป้องกันชายฝั่ง ให้เร็วที่สุดเพื่อลดอัตราการกัดเซาะ ชายฝั่งที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งบ้านฝั่งกระโจมและลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน และ ความเป็นอยู่ของประชาชนชุมชนบ้านฝั่งกระโจม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะของประชาชนบ้านหัวแหลม

1. ประชาชนมีความคิดเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันที่เห็นด้วยกับการสร้างเขื่อน เพื่อป้องกันชายฝั่งไม่ให้เกิดการกัดเซาะพังทลาย เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่ที่มีการกัดเซาะชายฝั่งเพิ่มมากขึ้นในทุกๆปี เพื่อที่จะทำให้ชาวบ้านที่มีที่อยู่อาศัยที่ทำกินเพิ่มมากขึ้นและเห็นถึงคุณค่าและความจำเป็นในการที่มีการสร้างแนวป้องกันการกัดเซาะให้ยาวขึ้นและแข็งแรง

2. ประชาชนในพื้นที่บ้านหัวแหลมมีความต้องการในการสร้างเขื่อนให้ยาวขึ้นไปอีก และโครงสร้างของเขื่อนนั้นอยากให้ใช้วัสดุดิบจำพวกหินมาบดทับ เพื่อให้เขื่อนมีความคงทนแข็งแรง และอยากให้ทางการช่วยซ่อมแซมไฟที่มีอยู่ระหว่างเขื่อน ให้ส่องสว่างเพื่อเป็นความสะดวกในการเดินทาง และการจราจรในยามค่ำคืนของชาวประมง และเพิ่มเติมโครงสร้างและรูปร่างของเขื่อนให้มีความคงทนแข็งแรงมากขึ้นกว่าเดิม เขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลอยากให้มีการสร้างปากเขื่อนให้ถูกลักษณะมากกว่าเดิม เนื่องจากปากเขื่อนเดิมนั้นส่งผลต่อการเดินเรือของชาวประมงทั้งชาวประมงในพื้นที่และชาวประมงต่างถิ่นซึ่งในช่วงเวลากลางคืนอาจไม่สะดวกต่อการเดินทาง

3. หากมีการปรับปรุงแก้ไขให้เขื่อนยื่นออกไปนอกทะเลยาวเพิ่มเติมออกไปมากขึ้น ก็จะทำให้ส่งผลกระทบต่อชาวบ้านฝั่งกระโจมเพิ่มขึ้นอีกเช่นกัน ดังนั้นในการสร้างเขื่อนกันทรายยื่นออกไปนอกทะเลเพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้ไม่ได้เกิดอะไรดีขึ้นเลย ส่วนแนวเขื่อนกันทรายนั้นอยากให้มีการนำหินมาทับเป็นแนวโครงสร้างเขื่อน และมีความต้องการอยากให้มีการสร้างเขื่อนแบบปรับลมมากขึ้น และส่วนปากเขื่อนที่ยื่นออกไปนอกทะเลนั้นให้มีระดับความสูงและความคงทนเด่นชัดกว่าเดิมเป็นความสะดวกในการเดินเรือของชาวประมง

ข้อเสนอแนะของประชาชนบ้านฝั่งกระโจม

1. ประชาชนมีความต้องการในการที่จะมีการสร้างเขื่อนป้องกันทรายอย่างมาก และเห็นด้วยต่อการที่จะมีการสร้างเขื่อนกันทรายเพื่อป้องกันการกัดเซาะพังทลายของชายฝั่งและเป็นแนวป้องกันลม และคลื่นจากในทะเล เนื่องจากชาวบ้านได้รับผลกระทบอย่างหนักต่อการกัดเซาะชายฝั่งและพังทลายเกิดน้ำท่วมในพื้นที่อย่างหนักในทุกๆปีของพื้นที่ส่งผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยการทำมาหากินของชาวบ้านและประชากรที่ลดลงเนื่องจากพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะหายไปในทะเล ชาวบ้านมีความต้องการอยากให้มีการสร้างเขื่อนตลอดแนวชายฝั่งเพิ่มออกไป และอยากให้เขื่อนกันทรายที่ยื่นออกไปนอกทะเลตัวเขื่อนมีความสูงเพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประชาชนในพื้นที่บ้านฝักระโจมนอยากให้มีการปรับปรุงโครงสร้างเขื่อนให้มีความคงทนและแข็งแรงเพื่อให้สามารถอยู่ได้อย่างยาวนาน และอยากให้มีการสร้างเขื่อนกันทรายยื่นยาวออกไปอีกและต้องการให้โครงสร้างเขื่อนนั้นมีความสูงที่สูงขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากช่วงน้ำท่วมน้ำจะขึ้นสูงมากทำให้ระดับน้ำได้สูงทับเขื่อนกันทรายส่งผลให้เรือประมงของชาวบ้านเดินทางเข้าออกได้อย่างลำบาก เนื่องจากมองไม่เห็นตัวสันเขื่อนและมีการหักปลายสันเขื่อนออกมาทางใต้เพื่อลดการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง และอยากให้มีการสร้างเขื่อนเป็นแนวป้องกันลมว่าวโดยมีการหักปลายของเขื่อนกันทรายให้มากกว่าเดิม

3. อยากให้มีการปรับปรุงให้มีการสร้างเขื่อนป้องกันชายฝั่งบ้านฝักระโจมน ให้มีความแข็งแรงและคงทน อยากให้ระยะยาวของเขื่อนมีระยะที่ยาวเพื่อป้องกันการกัดเซาะเข้ามาในพื้นที่ชายฝั่ง แนวเขื่อนอยากให้มีการทำเขื่อนให้มีขนาดที่สูงเพื่อป้องกันในช่วงหน้ามรสุม เพื่อไม่ให้น้ำทะเลเข้าท่วมเข้ามาในหมู่บ้าน และอยากให้มีการซ่อมแซมไฟกระโจมนที่ติดอยู่กับเขื่อนกันทรายที่ยื่นออกไปนอกทะเลให้สามารถใช้งานได้เนื่องจากไฟเกือบทุกดวงที่อยู่ตามเขื่อนนั้นใช้งานไม่ได้เลยส่งผลต่อการเดินเรือของชาวประมงในยามค่ำคืน

เอกสารอ้างอิง

ประชาไท. 2553. **วิกฤตทะเลกลืนแผ่นดิน: โครงการพัฒนาคือสาเหตุ**. แหล่งที่มา:
<http://www.nathoncivcity.com/paper/383>, 3 มกราคม 2553

พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา. 2544. **พจนานุกรมศัพท์ธรณีวิทยา**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์. 2549. **พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 4**. กรุงเทพฯ:
 ราชบัณฑิตยสถาน.

พังงาซีดีดอทคอม. 2553. **สิ่งแวดล้อมทะเลไทย**. แหล่งที่มา:
<http://www.phangngacity.com/enviro.htm>, 13 กุมภาพันธ์ 2553

เทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน. 2553. **ข้อมูลเทศบาลตำบลปากน้ำหลังสวน**. แหล่งที่มา:
<http://www.paknamlangsuang.go.th/index.php>, 11 กุมภาพันธ์ 2553

ธวัชชัย สุขลอบ. 2553. **ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในประเทศไทย**. แหล่งที่มา:
<http://www.stou.ac.th/study/sumrit/9-51%28500%29/page2-9-51%28500%29.html>,
 3 มกราคม 2553

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2550. **สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งอ่าวไทยที่มีความวิกฤติ**. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานติดตามประเมินสถานการณ์ กองติดตามประเมินผล สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. 2550. **การสำรวจพื้นที่กัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่มรสุมบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันตก ตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดปัตตานี ระหว่างเดือนธันวาคม 2549 – มกราคม 2550**. กรุงเทพฯ: สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.

สุภาภรณ์ รัตนเลิศสุธรรม. 2550. **หลักการจัดการสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุภรานต์ วจนไพวงศ์. 2546. **สถานการณ์สิ่งแวดล้อมไทย 2544-2545**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโลกสีเขียว.

NOVAACE. 2553. **ทัศนคติ (Attitude)**. แหล่งที่มา:
<http://www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm>, 13 กุมภาพันธ์ 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**แบบสอบถาม เรื่องการศึกษาทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของ
เขื่อนกั้นทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร**
หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนด้านผลกระทบของเขื่อนกั้นทรายบริเวณบ้านหัวแหลม ตำบลบางมะพร้าว อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แบบสอบถามมี 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่อเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกั้นทราย

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเขื่อนกั้นทราย

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี 2. 25-50 ปี 3. 51-75 ปี
 4. 76 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าประถมศึกษา 2. ประถมศึกษา 3. มัธยมตอนต้น
 4. มัธยมตอนปลาย 5. อนุปริญญา 6.ปริญญาตรี
 7. สูงกว่าปริญญาตรี 8. อื่นๆโปรดระบุ.....

4. อาชีพปัจจุบัน

1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2. รับจ้างแรงงาน
 3. ข้าราชการ 4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 5. ลูกจ้างหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน 6. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 7. ทำประมง 8. ทำไร่/ทำสวน
 9. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. บริเวณพื้นที่ที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชุมชนบ้านหัวแหลม

2. ชุมชนบ้านฝั่งกระโจม

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

1. น้อยกว่า 3 คน

2. 3-5 คน

3. 6-8 คน

4. มากกว่า 8 คน

7. สภาพการถือครองพื้นที่

1. ของตนเอง

2. เช่า

3. อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่

1. ต่ำกว่า 5 ปี

2. 5-15 ปี

3. 16-20 ปี

มากกว่า 20 ปี

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดของประชาชนต่อเขื่อนกันทราย

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ (0)
1. ท่านได้รับทราบข้อมูลก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทราย						
2. ท่านคิดว่ามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดในการสร้างเขื่อนกันทราย						
3. ท่านคิดว่าจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดจากเขื่อนกันทราย						
4. ท่านคิดว่าเขื่อนกันทรายมีประสิทธิภาพการป้องกันการตกตะกอนทรายในร่องน้ำมากน้อยเพียงใด						
5. ท่านคิดว่าชุมชนของท่านมีส่วนร่วมของในการดำเนินการสร้างเขื่อนกันทรายมากน้อยเพียงใด						
6. ท่านคิดว่าการสร้างเขื่อนกันทรายทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชนมากน้อยเพียงใด						
7. ท่านคิดว่าโครงสร้างของเขื่อนกันทรายมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด						
8. ท่านคิดว่าประชาชนในพื้นที่มีการดูแลรักษาเขื่อนกันทรายมากน้อยเพียงใด						
9. ท่านเห็นด้วยในการสร้างเขื่อนกันทราย						
10. ท่านคิดว่าความปลอดภัยในพื้นที่หลังจากการสร้างเขื่อนกันทรายมีมากน้อยเพียงใด						
11. ท่านคิดว่าความคงทนแข็งแรงของเขื่อนกันทรายมีมากน้อยเพียงใด						
12. ท่านคิดว่าความเสียหายจากการสร้างเขื่อนกันทรายมีมากน้อยเพียงใด						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ผลกระทบที่ได้รับจากเขื่อนกันทราย

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. จำนวนสัตว์น้ำที่จับได้หลังมีการสร้างเขื่อนกันทราย

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
2. การกัดเซาะชายฝั่งหลังการสร้างเขื่อนกันทราย

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
3. ผลผลิตทางการเกษตร

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
4. การสูญเสียพื้นที่ทำกิน

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
5. การเดินทางโดยเรือเข้า-ออกระหว่างแม่น้ำและทะเล

☐ 1. ลำบากมากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. ลำบากน้อยลง
--	--	---
6. การย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
7. สภาพะการมืองานทำในพื้นที่

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
8. รายได้ต่อครัวเรือน

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
9. ความเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ชายฝั่งเปรียบเทียบก่อน-หลังสร้างเขื่อนกันทราย

☐ 1. มากขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. น้อยลง
-------------------------------------	--	------------------------------------
10. คุณภาพของน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลในปัจจุบันเทียบกับก่อนมีการสร้างเขื่อนกันทราย

☐ 1. ดีขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. แย่ลง
------------------------------------	--	-----------------------------------
11. สภาพความเป็นอยู่ของท่านหลังการสร้างเขื่อนกันทราย

☐ 1. ดีขึ้น	☐ 2. ไม่เปลี่ยนแปลง	☐ 3. แย่ลง
------------------------------------	--	-----------------------------------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเชือกกันทราย

หากมีโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันกัดเซาะชายฝั่งแห่งใหม่ในพื้นที่ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

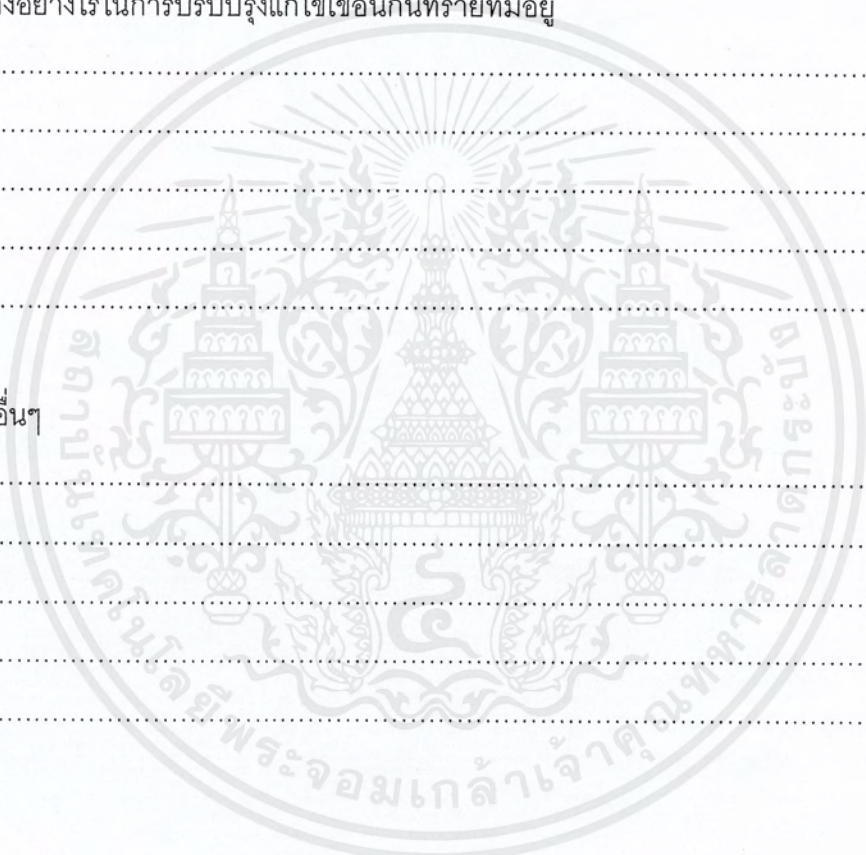
.....
.....
.....
.....
.....

ท่านมีแนวทางอย่างไรในการปรับปรุงแก้ไขเชือกกันทรายที่มีอยู่

.....
.....
.....
.....
.....

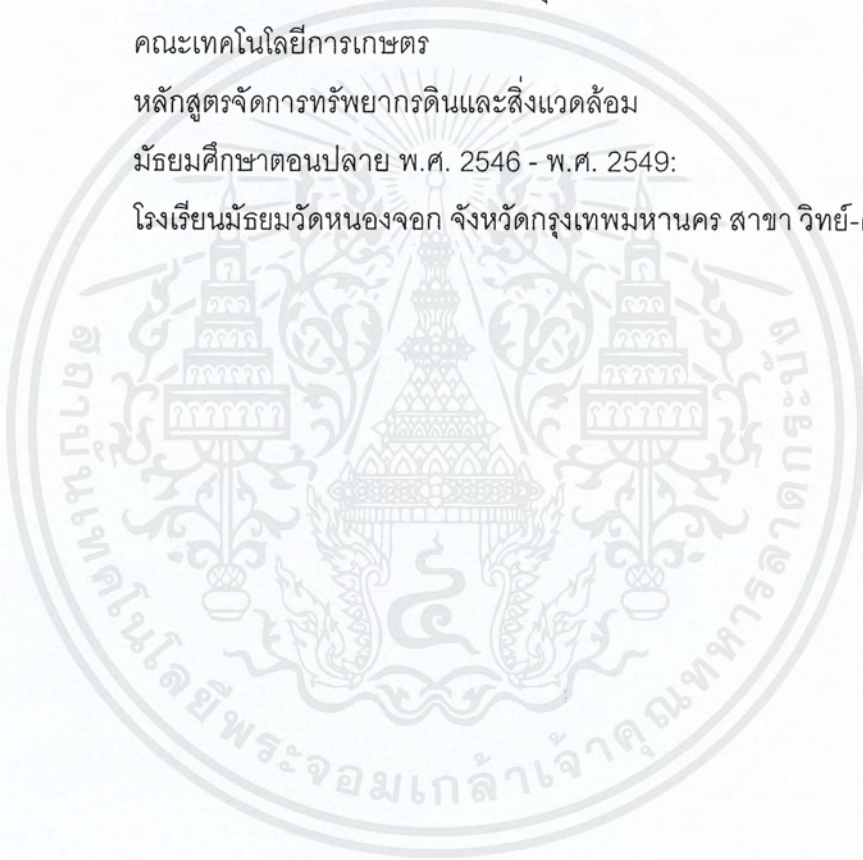
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียน

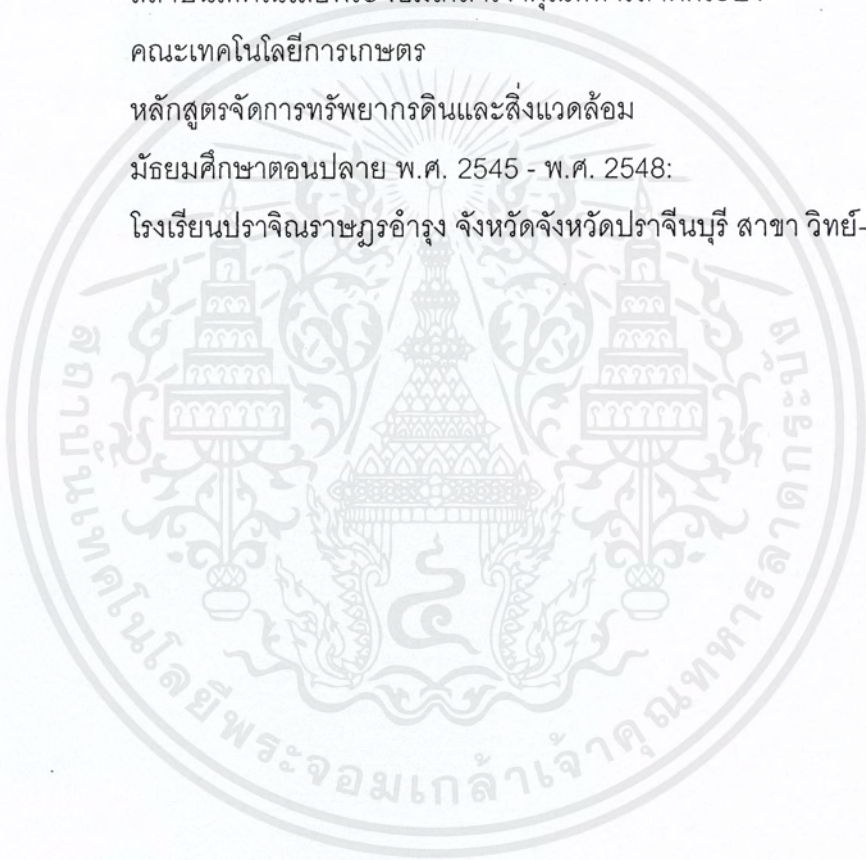
ชื่อ-สกุล	นายพิเชฐ โสภณแพทย์
ชื่อเล่น	หนึ่ง
วัน/เดือน/ปี	1 กันยายน 2531
ที่อยู่ปัจจุบัน	27/108 หมู่ 2 ถนนมิตรไมตรี แขวงคูฝั่งเหนือ เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10530
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะเทคโนโลยีการเกษตร หลักสูตรจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2549: โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร สาขา วิทย-คณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาววารุณี บุญอาจ
ชื่อเล่น แว
วัน/เดือน/ปี 16 พฤศจิกายน 2530
ที่อยู่ปัจจุบัน 5/1 หมู่ 9 ตำบลท่างาม อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี รหัสไปรษณีย์
25000
ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี พ.ศ.2550-พ.ศ.2553:
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
หลักสูตรจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2548:
โรงเรียนปราชญ์ราษฎร์บำรุง จังหวัดจังหวัดปราจีนบุรี สาขา วิทย-คณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้